MEDDELANDEN FRÅN SVENSKA RIKSARKIVET. NY FÖLJD. 2: 4. Häft. 2.

KOMMERSKOLLEGIUM

OCH

RIKSENS STÄNDERS MANUFAKTURKONTOR

SAMT

KONSULSSTATEN.

ADMINISTRATIVA OCH BIOGRAFISKA
ANTECKNINGAR

AF

JOH. AX. ALMQUIST.

HÄFT. 2

ORGANISATION EFTER 1809.
PERSONAL.

STOCKHOLM
KUNGL. BOKTRYCKERIET. P. A. NORSTEDT & SÖNER
1914
[120695]

Peter Mollstedt . . . . 1742 $\frac{30}{4}$
Nils Lutteman 1742
Reinhold Fredrik Oldekopp . . . . . 1743 $\frac{26}{3}$
Abraham Kullberg . . . 1743 $\frac{28}{9}$
Fredrik Carlsson Basilier 1743 $\frac{14}{11}$
Jonas Dahlén . . . . . 1744 $\frac{20}{9}$
Olof Dahlgren . . . . 1744 $\frac{20}{9}$
Jonas Fallström . . . . 1744 $\frac{20}{9}$
Carl Fredrik Qvistberg . 1745 $\frac{25}{2}$
Anders Alqvist . . . . 1745 $\frac{25}{2}$
Henrik Lorentz Nybohm 1746 $\frac{4}{1}$
Magnus Björling . . . . 1746 $\frac{23}{1}$
Nils Carelius . . . . . 1746 $\frac{12}{4}$
Anders Fredrik Holmström 1746 $\frac{18}{6}$
Lorentz Fallström [1]) . . 1746 $\frac{25}{9}$
Erik Tengdin . . . . . 1747 $\frac{28}{7}$
Erland Tursén . . . . 1747 $\frac{30}{9}$
Hans Ebbe Pripp . . . 1748 $\frac{15}{2}$
Mårten M:son Gröndal . 1748 $\frac{18}{5}$
Anders Fallström . . . 1748 $\frac{18}{5}$
Anders Nathanael Wetterstrahl . . . . . 1749 $\frac{1}{6}$
Nils Björkström . . . . 1750 $\frac{16}{2}$
Samuel Ryzelius (Reusel) 1750 $\frac{29}{8}$
Johan Barck . . . . . 1750 $\frac{13}{12}$
Abraham Gabriel Mellin 1751 $\frac{18}{3}$
Jakob Ahlström . . . . 1752 $\frac{12}{10}$
Gustaf Adolf Hök . . . 1753 $\frac{18}{1}$
Abraham Bäck . . . . 1753 $\frac{23}{11}$
Mårten Staaff . . . . . 1754 $\frac{27}{4}$
Anders Westmark . . . 1754 $\frac{18}{11}$
Petter Åvall . . . . . 1754 $\frac{18}{11}$
Israel Lindstedt . . . . 1755 $\frac{27}{11}$
Daniel Boding . . . . . 1756 $\frac{19}{1}$
Jonas Anders Decker . 1756 $\frac{2}{3}$
Peter Allesson . . . . 1756 $\frac{15}{10}$
Carl Barck . . . . . 1757 $\frac{12}{9}$
Johan Fredrik Svan . . 1761 $\frac{28}{10}$
Nils Hesselgren . . . . 1762 $\frac{28}{7}$
Matthias Engström . . 1763 $\frac{19}{9}$

[1]) Antogs efter den först utsedde Sven Dalgren, som dött.

*frih. Nils Erik Vilhelm af Wetterstedt . . . 1858 $\frac{15}{6}$ — 1860 $\frac{23}{11}$
*grefve Carl Edvard Vilhelm Piper . . . . . 1861 $\frac{18}{10}$ — 1864 $\frac{2}{9}$
*frih. Nils Erik Vilhelm af Wetterstedt . ånyo 1864 $\frac{25}{11}$ — 1870 $\frac{29}{9}$
*Oluf Stenersen . . . . . 1870 $\frac{11}{11}$ — † 1875 $\frac{9}{12}$
*grefve Carl Lewenhaupt . . . . . 1876 $\frac{10}{3}$ — 1884 $\frac{30}{9}$
*Gustaf Lennart Reuterskiöld . . . . . 1884 $\frac{30}{12}$ — 1888 $\frac{9}{10}$
*Johan Anton Wulf Grip . . . . . 1889 $\frac{29}{3}$ — 1906 $\frac{28}{9}$
*Herman Ludvig Fabian Lagercrantz . . . . 1907 $\frac{25}{1}$ — 1910 $\frac{26}{8}$
*grefve Johan Jakob Albert Ehrensvärd . . . 1910 $\frac{8}{10}$ — 1911 $\frac{7}{10}$
*Vilhelm August Ferdinand Ekengren . . . . 1912 $\frac{22}{3}$ —

Newyork.

Konsulatet härstädes, som upprättades till följd af kansli- och kommerskollegiernas hemställan 1799 $\frac{14}{10}$, omfattade i äldre tid staterna Newyork och Connecticut, men förenades 1834 med generalkonsulatet för Norra Amerikas Förenta stater, hvilket sedan 1822 var uppdraget åt den svenska beskickningen i detta land och sagda år (1834) hitflyttades från Philadelphia. Före 1833 hade generalkonsuln, som uppbar ett traktamente af 4,000 riksdaler Hamb. b:o, ingen rätt att uppbära konsulatafgifter af svenska fartyg, men erhöll enligt K. Maj:ts beslut 1822 $\frac{13}{3}$ två spanska piaster i ersättning för hvarje utfärdadt certifikat (jfr k. br. 1833 $\frac{29}{6}$). Enligt k. br. 1850 $\frac{25}{5}$ omfattade generalkonsulatet hela unionen med undantag af Kalifornien. Genom k. br. 1858 $\frac{15}{6}$ flyttades emellertid beskickningen till Washington (se denna ort), och i sammanhang därmed förordnades, att ett särskildt konsulat skulle upprättas i Newyork med liknämnda stat till distrikt och ett kontorsanslag af 500 riksd. Hamb. b:o, hvilket belopp 1867 $\frac{15}{11}$ höjdes till 1,000 och 1870 $\frac{11}{11}$ till 1,500 riksd. i samma mynt. Vid konsulns sida ställdes genom k. br. 1886 $\frac{1}{7}$ en aflönad vicekonsul, hvars lön från början bestämdes till 6,000 kr., men 1899 $\frac{17}{11}$ höjdes till 9,000 kr. och sedan 1908 $\frac{28}{8}$ utgår med 12,000 kr. Genom k. br. 1890 $\frac{5}{12}$ blef äfven konsulatet aflönadt (lön 30,000 kr.) och dess distrikt utvidgades till att omfatta, utom staten Newyork, äfven samtliga sjöhamnar i de vid Atlantiska hafvet och Mexikanska viken belägna stater. Efter unionsupplösningen indrogs konsulslönen och konsulatet besattes till en början endast på förordnande med en olönad konsul, som dock uppbar kontorsbidrag (först 8,000, men efter 1907 $\frac{28}{9}$ endast 4,000 kr.); det aflönade vicekonsulatet bibehölls däremot. Enligt k. br. 1908 $\frac{28}{8}$ blef konsulatet emellertid ånyo aflönadt (lön 24,000 kr. jämte 6,000 kr. i kontorsomkostnadsanslag) och omfattar ett distrikt, bestående af staterna Maine, NewHampshire, Vermont, Massachusetts, Delaware, Newyork, Connecticut, Rhode-Island, Pennsylvania, NewJersey, Maryland, Virginia, West-Virginia, Kentucki, Tennessee, North-Carolina, South-Carolina, Georgia, Mississippi, Alabama, Florida, Louisiana och Texas samt distriktet Columbia. Vid 1913 års riksdag har godkänts K. Maj:ts proposition om konsulatets ombildning till generalkonsulat och lönens höjande till 28,000 kr.

och N. Amerika» berättigade honom att utanför Boston utsträcka sin konsulsverksamhet till världsdelens hela norra hälft. Genom nytt diplom af 1795 $\frac{27}{2}$ gafs denna senare rätt i otvetydiga ordalag, på samma gång som konsulatets säte förflyttades från Boston till Philadelphia. Jfr kansli- och kommerskollegiernas gem. utl. 1795 $\frac{6}{2}$.

*Richard Söderström . . . . . 1783 $\frac{22}{9}$ — 1795 $\frac{27}{2}$

Charlestown.

Genom k. br., dat. Rom 1784 $\frac{10}{1}$, underrättades kansli- och kommerskoll., att K. Maj:t tillsatt en oaflönad konsul i Charlestown. Instruktion utfärdades af kommerskoll. 1784 $\frac{19}{5}$. Efter förste och ende befattningshafvarens kort därpå inträffade cession beslöt K. Maj:t 1785 $\frac{10}{2}$ på anmälan af kollegierna, att diplomet skulle återfordras. Någon fråga om platsens återbesättande tyckes ej varit före.

*Adolf Schough . . . . . 1784 $\frac{10}{1}$ — 1785 $\frac{17}{10}$

Philadelphia.

Genom k. br. 1783 $\frac{22}{9}$ underrättades kansli- och kommerskoll., att K. Maj:t utfärdat diplom för en oaflönad konsul i Philadelphia. Instruktion utfärdades af kommerskoll. 1784 $\frac{19}{5}$. Jfr Boston. Konsuln egde före 1833 ingen rätt att uppbära konsulatafgifter, men fick däremot enligt K. Maj:ts beslut 1822 $\frac{13}{3}$ lösen för utfärdade certifikat (à 2 pesos duros). Konsulatet flyttades 1834 till Newyork (jfr Lorichs depesch s. å. $\frac{8}{8}$.)

*Carl Hellstedt . . . . . 1783 $\frac{22}{9}$ — 1793 $\frac{28}{2}$
*Richard Söderström . . . . . 1795 $\frac{27}{2}$ — † 1815 $\frac{6}{4}$
*Severin Lorich . . . . . 1818 $\frac{25}{7}$ — 1834 $\frac{}{8}$

Chicago.

Ett olönadt konsulat upprättades här genom beslut 1908 $\frac{28}{8}$ med distrikt omfattande staterna Illinois, Wisconsin, Michigan, Ohio, Indiana, Missouri och Arkansas. Genom beslut vid 1913 års riksdag har bifallits K. Maj:ts förslag att göra detta konsulat aflönadt (lön 20,000 kronor).

*Johan Richard Lindgren . . . . . 1908 $\frac{28}{8}$ — 1913
*Carl Gösta Puke . . . . . 1913 $\frac{31}{12}$ —

Minneapolis.

Konsulatet upprättades genom beslut 1908 $\frac{28}{8}$ med distrikt omfattande staterna Montana, North-Dakota, South-Dakota, Minnesota,

Frederick Griswold-Heron (f. 1835) . . . . . 1873 $\frac{31}{10}$ — 1877 $\frac{26}{10}$
Rufus Allan Lane (f. 1850) . . . . . 1877 $\frac{26}{10}$ — 1887 $\frac{13}{7}$
Jean Philippe Hens (f. 1838) . . . . . 1888 $\frac{29}{6}$ — † 1889 $\frac{6}{6}$
Georges Nyssens . . . . . tf. 1889 $\frac{1}{8}$ — † 1893 $\frac{12}{4}$
Walter Ferguson Stevenson (f. 1841; † 1904; tilltr. ej) . . . . . 1890 $\frac{20}{6}$ — 1893 $\frac{30}{12}$
Francis Edwin Coney (f. 1859) . . . . . 1893 $\frac{30}{12}$ — 1904 $\frac{20}{5}$
Walter G. Stevenson . . . . . tf. 1904 $\frac{20}{5}$ — 1910 $\frac{31}{8}$
Herman Forst (f. 1878) . . . . . 1910 $\frac{31}{8}$ —

San Juan.

Konsulatet (olönadt), som upprättades genom k. br. 1853 $\frac{18}{1}$ med Porto Rico till distrikt, räknades t. o. m. 1898 till Spanien. Den sedan 1898 $\frac{24}{8}$ fungerande konsuln fick med anledning af öns afträdande till Förenta staterna nya diplom 1899 $\frac{24}{6}$ och 1901 $\frac{3}{6}$.

Gustaf Ferdinand Bähr . . . . . 1854 $\frac{8}{4}$ — 1861 $\frac{5}{1}$
Charles Alexandre de Villers Hoard (f. 1815) 1861 $\frac{18}{10}$ — † 1883 $\frac{19}{2}$
William Henry Latimer (f. 1828) . . . . . 1883 $\frac{23}{11}$ — † 1897 $\frac{1}{6}$
Joaquin F. Fernandez (f. 1854) . . . . . 1898 $\frac{24}{3}$ — 1906 $\frac{26}{1}$
Johann Friedrich von Uffel Schomburg (f. 1866) 1907 $\frac{26}{4}$ —

Honolulu.

Konsulatet (olönadt) upprättades genom k. br. 1853 $\frac{9}{12}$ med Sandwichöarna till distrikt. Det sistnämnda räknas sedan 1900 $\frac{14}{6}$ till Nordamerikas Förenta stater (förut självständigt).

Henry Hackfeld . . . . . 1853 $\frac{9}{12}$ — 1862 $\frac{26}{9}$
J. C. Pflüger . . . . . { t. f. 1862 $\frac{26}{9}$ ord. 1863 $\frac{17}{7}$ — 1874 $\frac{25}{9}$
Johann Conrad Glade (f. 1840) . . . . . 1874 $\frac{25}{9}$ — 1884 $\frac{18}{7}$
Heinrich Wilhelm Schmidt (f. 1846) . . . . 1885 $\frac{24}{4}$ — 1906 $\frac{14}{9}$
Georg Friedrich Rodiek (f. 1871) . . . . . 1907 $\frac{26}{4}$ —

Argentinska republiken.

Buenos Ayres.

Konsulatet (hvars förste innehafvare nämndes generalkonsul) upprättades genom k. br. 1831 $\frac{10}{12}$. Sedan detsamma stått ledigt sedan nyåret 1837 (jfr Uruguay), förordnade k. br. 1845 $\frac{18}{6}$ om dess återupp-

flandern, och detta senare generalkonsulat förenats med den svenska beskickningen, omorganiserades det förra till ett konsulat för staden Brüssel och provinsen Brabant i sagda stad.

Generalkonsuler för Belgien.

*frih. Gustaf Mikael Melker Falkenberg . . .	1906 $\frac{28}{9}$	—	1908 $\frac{17}{6}$
*grefve Johan Jakob Albert Ehrensvärd . . .	1908 $\frac{17}{6}$	—	1910 $\frac{8}{10}$
*Carl Fredrik af Klercker	1910 $\frac{9}{12}$	—	

Generalkonsuler (resp. konsuler) för staden Brüssel med omnejd.

Georges Edmond Brugmann (f. 1828; gk. 1891 $\frac{25}{3}$)	1858 $\frac{7}{9}$	—	1900 $\frac{24}{11}$
Alphonse Constant Joseph Lambrechts (f. 1839; vk. i Antwerpen 1875 $\frac{24}{8}$—84)	1901 $\frac{18}{10}$	—	† 1906 $\frac{11}{10}$
Arthur Cerf (f. 1860; vk. 1903 $\frac{12}{3}$)	1907 $\frac{29}{11}$	—	

Antwerpen.

Konsulatets upprättande här var i fråga redan 1795 (se kommerskoll. prot. s. å. $\frac{26}{10}$), men kom till stånd först genom k. br. 1797 $\frac{14}{12}$. Rörande dess återbesättande efter en femårig vakans från 1810 se k. br. 1815 $\frac{26}{7}$. Distriktet omfattade enligt k. br. 1823 $\frac{1}{10}$ belgiska Nederländerna med undantag af Flandern (jfr Ostende). Härtill kom genom k. br. 1827 $\frac{17}{11}$ provinsen Zeeland. Genom k. br. 1829 $\frac{4}{9}$ tillerkändes t. f. konsuln rätt att af svenska fartyg uppbära afgifter i likhet med hvad norska lagen af 1816 $\frac{14}{6}$ medgaf konsuler i fråga om norska fartyg (jfr k. br. 1833 $\frac{29}{6}$). Efter Belgiens självständighetsförklaring förordnades om konsulatet genom k. br. 1833 $\frac{21}{12}$. Genom k. br. 1850 $\frac{25}{5}$ ombildades detsamma till ett generalkonsulat för Belgien, som genom beslut 1882 $\frac{21}{4}$ blef aflönadt (13,000 kr.), och hvars distrikt omfattade Belgien med undantag af staden Brüssel. 1906 indrogs generalkonsulatet och ersattes genom beslut 1907 $\frac{29}{11}$ af ett olönadt konsulat, vid hvilket enligt k. br. 1906 $\frac{28}{9}$ var anställd en aflönad vicekonsul (lön 6,000 kr.). Vid omregleringen 1913 ansågs denna ordning böra bibehållas, men lönen åt vice konsuln ökades till 8,500 kr.

Konsuler och generalkonsuler.

*Georg Henrik Brahelén	1798 $\frac{14}{6}$	—	† 1810 $\frac{13}{9}$
*John Peter Ring	1815 $\frac{18}{10}$	—	1821 $\frac{27}{3}$
J. D. Adolf Lüning	tf. 1821	—	1836 $\frac{26}{4}$
*Olaf Lind Berg	1836 $\frac{26}{4}$	—	1882 $\frac{21}{4}$
*Vilhelm Christopher Christophersen	1882 $\frac{15}{9}$	—	1905 $\frac{31}{10}$
*Ernst Baptist Ulrik Lagermark	1907 $\frac{29}{11}$	—	1911 $\frac{2}{6}$
*Einar Harald Valfrid Petri	1911 $\frac{2}{6}$	—	

Brasilien.

Rio de Janeiro.

Konsulatet (handelsagenturen) upprättades genom k. br. 1808 $\frac{24}{5}$. Det egde före 1833 ingen rätt att uppbära konsulatafgifter af svenska fartyg. Enligt k. br. 1836 $\frac{1}{5}$ fastställdes konsulns lön till 3,500 riksd. Hamb. b:o och höjdes 1849 $\frac{31}{5}$ till 4,000 riksd. Konsulatet ombildades genom k. br. 1850 $\frac{25}{5}$ till ett generalkonsulat för Brasilien med ett omedelbart distrikt af hamnarne ifrån kejsardömets södra gräns till Joao de Barra. Generalkonsuln hade tidigare i egenskap af chargé d'affaires äfven diplomatiskt uppdrag, som upphörde enligt beslut 1864 $\frac{23}{9}$. Genom k. br. 1865 $\frac{4}{4}$ reglerades generalkonsulns lön till 2,500 riksd. Hamb. b:o utom 1,000 riksd. till kontorskostnader och bestämdes 1879 $\frac{21}{3}$ till 17,000 kr. utom 4,000 kr. i kontorskostnadsersättning. Konsulatdistriktet utvidgades genom k. br. 1885 $\frac{10}{4}$ till att omfatta kusten från Brasiliens sydgräns ända till San-Franciskofloden och genom k. br. 1891 $\frac{18}{9}$ hela Brasilien. 1906 förändrades konsulatet till olönadt, men erhöll 1909 $\frac{5}{2}$ ett kontorsanslag af 2,000 kr., som 1910 $\frac{14}{1}$ höjdes till 3,000 kr. Genom beslut vid 1913 års riksdag har bestämts, att generalkonsulatet ånyo skall blifva lönadt (lön 32,000 kr.).

*Lorentz Westin	1808 $\frac{5}{8}$	—	1813 $\frac{21}{4}$
	och ånyo 1816 $\frac{6}{3}$	—	1839 $\frac{16}{11}$
*Johan Carl von Schantz	tf. 1841 $\frac{6}{8}$	—	1844 $\frac{7}{5}$
*Lars Gustaf Morsing	1845 $\frac{19}{8}$	—	† 1860 $\frac{20}{5}$
*Gunnar Olof Hyltén-Cavallius	1861 $\frac{5}{1}$	—	1864 $\frac{23}{9}$
*Leonhard Åkerblom	1865 $\frac{12}{12}$	—	1878 $\frac{13}{9}$
*Erik Carl Johan Cederstråhle	1879 $\frac{7}{11}$	—	† 1886 $\frac{7}{3}$
*Oscar Gustaf von Heidenstam	1887 $\frac{26}{3}$	—	1893 $\frac{10}{5}$
*Jens Martin Bolstad	tf. 1893 $\frac{10}{5}$		
	ord. 1896 $\frac{4}{12}$	—	1905 $\frac{31}{10}$
Alexander Albert Bernhard Ludvig Grosse (f. 1855; † 1910 $\frac{21}{3}$)	1907 $\frac{31}{8}$	—	1908 $\frac{30}{10}$
*Johan Edvard Jansson	1908 $\frac{30}{10}$	—	1910 $\frac{14}{1}$
Julius Schrader (f. 1867)	tf. 1910 $\frac{14}{1}$	—	1913 $\frac{1}{4}$
Herman Haupt	tf. 1913	—	s. å.
*Johan Theodor Paues	1913 $\frac{31}{12}$	—	

Bahia.

Konsulatet upprättades på grund af k. br. 1836 $\frac{26}{4}$, då samtidigt gafs afsked åt den tidigare här sedan 1829 anställde vicekonsuln J. F. Vogeler, som likväl sedan 1830 $\frac{21}{12}$ haft konsuls namn, heder och

generalkonsuln fast lön (6,000 riksd. Hamb. b:o utom kontorsanslag), hvarjämte till hans biträden anställdes följande aflönade tjänstemän: vicekonsul, tillika sekreterare (lön 2,500 riksd. Hamb. b:o), kanslist, tillika räkenskapsförare och registrator (lön 1,500 riksd. Hamb. b:o), två kontorister (lön för hvardera 1,000 riksd. Hamb. b:o). Genom k. br. 1877 $\frac{26}{10}$ inskränktes generalkonsulatets distrikt till det egentliga England och Irland (jfr Leith) och lönerna anvisades i svenskt mynt, så att generalkonsuln erhöll 24,000 kr., vicekonsuln 10,000, kanslisten 6,000 och de båda kontoristerna 4,000 kr. hvardera. Generalkonsuln uppbar dock 1907—1913 ett personligt lönetillägg af 3,000 kr. Kontoristtjänsterna indrogos 1906 och öfriga löner nedsattes, men höjdes åter vid 1910 års riksdag, så att de utgjorde för generalkonsuln 21,000 kr., för vicekonsuln 9,000 (fr. 7,200) och för kanslisten 5,500 utom fyra ålderstillägg å 300 kr. (förut 3,600), hvarjämte lönen för den andre kanslistsyssla, som inrättats 1909, s. å. höjdes från 3,600 till 4,000 kr. (och ålderstillägg lika med förste kanslistens). Sistnämnda lön höjdes 1913 ytterligare till 4,500 kr.

Konsuler och generalkonsuler.

*Jonas Alström, adl. Alströmer	1722 $\frac{6}{11}$	—	1739 $\frac{11}{9}$
*Peter Christian Algehr	1772 $\frac{12}{3}$	—	† 1776 $\frac{20}{11}$
*Claes Grill [1]	1777 $\frac{7}{8}$	—	1815 $\frac{15}{3}$
*Charles Tottie	1815 $\frac{15}{3}$	—	1869 $\frac{14}{12}$
*Theodor Willerding	1870 $\frac{20}{5}$	—	1877 $\frac{31}{8}$
*Ole Jörgensen Richter	1878 $\frac{7}{6}$	—	1884 $\frac{26}{6}$
*(grefve) Carl Magnus Gustaf Björnstjerna	tf. 1884 $\frac{31}{10}$	—	1886 $\frac{9}{1}$
*Carl Mathias Juhlin-Dannfelt	1886 $\frac{9}{1}$	—	1898 $\frac{30}{10}$
*Daniel Danielsson	1899 $\frac{24}{10}$	—	1913 $\frac{31}{12}$
*Fredrik Adolf Georg Berencreutz	1913 $\frac{31}{12}$	—	

Vicekonsuler.

*Fredrik Leonhard Cöster	1870 $\frac{29}{6}$	—	1879 $\frac{26}{3}$
*Alfred Kirsebom	1879 $\frac{24}{9}$	—	1885 $\frac{5}{6}$
*Johan Vilhelm Tornöe	1885 $\frac{19}{11}$	—	1900 $\frac{8}{2}$
*Harald August Valdemar Eckell	1900 $\frac{21}{9}$	—	1905 $\frac{31}{10}$
*Thorvald Hansen	tf. 1902 $\frac{19}{9}$	—	1904 $\frac{8}{7}$
*Tor Ferdinand Christer Stockenberg	tf. 1905 $\frac{1}{11}$	—	1906 $\frac{14}{6}$
	ord. 1906 $\frac{28}{9}$	—	1907 $\frac{28}{9}$
*Carl Vilhelm Espersson	1907 $\frac{11}{10}$	—	1913 $\frac{31}{12}$
*Gustaf Alexander Heinrich Achates von Platen	1913 $\frac{31}{12}$	—	

[1] Under Grills långa tjänstledighet förestods konsulatet af Carl Henrik Grill 1805 $\frac{14}{5}$ — † 1811 $\frac{12}{6}$ och af Charles Tottie 1813 $\frac{10}{11}$ — 1815 $\frac{15}{3}$.

och kontorsanslaget nedsattes samtidigt till 5,000 kr. Genom beslut 1905 $\frac{1}{11}$ skulle det då lediga vicekonsulatet t. v. ej besättas och 1906 förändrades det till ett olönadt vicekonsulat under generalkonsulatet i London.

*Fredrik Hastings Cöster . . . . . 1886 $\frac{2}{5}$ — 1889 $\frac{12}{1}$
*Carl Axel Höjer . . . . . 1889 $\frac{5}{8}$ — † 1897 $\frac{15}{3}$
*Carl Martin Laurentius Fallenius . . . . . 1897 $\frac{31}{12}$ — 1900 $\frac{29}{6}$
*Eugène Carl Berg . . . . . 1901 $\frac{21}{6}$ — 1903 $\frac{12}{8}$
*Peter Martin Ragnar Ottesen . . . . . 1904 $\frac{22}{4}$ — 1905 $\frac{31}{10}$

Liverpool.

Vicekonsulatet i Liverpool, som omfattade grefskapet Lancaster, existerade sedan länge såsom ett vanligt vicekonsulat under generalkonsulatet i London, då det genom k. br. 1881 $\frac{2}{5}$ blef aflönadt (9,000 kr. utom 5,000 kr. i kontorsanslag). 1906 $\frac{6}{6}$ indrogs lönen och kontorsanslaget nedsattes (utgör nu 3,000 kr.).

*Harald Torgny Ehrenborg . . . . . 1881 $\frac{6}{8}$ — 1906 $\frac{28}{9}$

New-Castle.

Vicekonsulatet här blef aflönadt genom beslut 1871 $\frac{5}{10}$. Lönen utgjorde 8,000 (från 1891 9,000) kr. utom 4,000 kr. kontorsanslag. Genom beslut 1893 $\frac{2}{6}$ bestämdes, att distriktet, efter indragning af vicekonsulatet i Shields, skulle omfatta hela Tynemynningen med samtliga där befintliga dockor och lastageplatser. Vicekonsulatet blef genom beslut 1906 $\frac{6}{6}$ ånyo oaflönadt fr. o. m. s. å. $\frac{1}{10}$.

*Christian Fredrik Hambro . . . . . 1871 $\frac{20}{12}$ — † 1873 $\frac{29}{9}$
*grefve Adolf Gabriel Barnekow . . . . . 1874 $\frac{19}{6}$ — 1878 $\frac{12}{4}$
*Thomas Martin Conradi . . . . . 1878 $\frac{28}{9}$ — 1905 $\frac{31}{10}$
*Sigurdh Theodor von Goës . . . . . tf. 1905 $\frac{11}{1}$ — 1906 $\frac{28}{9}$

Leith.

Ett aflönadt konsulat upprättades här genom k. br. 1877 $\frac{26}{10}$. Konsulns lön utgjorde 16,000 kr. utom 6,000 kr. kontorsanslag. Distriktet omfattade hela Skottland.

Konsulatet indrogs och ersattes genom beslut 1905 $\frac{17}{11}$ af ett under generalkonsulatet i London lydande vicekonsulat, hvilket genom beslut s. å. $\frac{30}{12}$ t. v. skulle vara aflönadt (9,000 kr. utom 6,000 kr. kontorsanslag), men enligt beslut 1906 $\frac{22}{12}$ blef oaflönadt.

*Vilhelm Christopher Christopherson . . . . 1878 $\frac{7}{6}$ — 1882 $\frac{15}{9}$
*Berndt Anker Bödtker . . . . . 1883 $\frac{6}{3}$ — 1896 $\frac{4}{12}$

konsulatet t. v. skötas genom en af konsuln i Gibraltar utsedd lämplig person och således ej längre utgöra självständigt konsulat, men redan genom k. br. 1829 $\frac{15}{8}$ återupprättades detsamma. Någon rätt att uppbära konsulatafgifter hade konsuln ej förrän genom k. br. 1833 $\frac{29}{6}$. Genom nådigt beslut 1860 $\frac{20}{10}$ tillerkändes denne en fast lön af 1,000 riksd. Hamb. b:o och ett kontorsbidrag af 500 riksd. i samma mynt och genom k. br. 1867 $\frac{15}{11}$ lades härtill ett lönetillägg af 500 riksd. Löneförmånerna indrogos genom nådigt beslut 1874 $\frac{29}{5}$, enligt hvilket befattningen skulle bibehållas som oaflönadt konsulat. Distriktet, som enligt k. br. 1850 $\frac{25}{5}$ omfattade ön Malta och de joniska öarna, utgjorde enligt nyssnämnda k. br. Malta, Gosso och Comino.

*Vilhelm England	1792 $\frac{12}{7}$ —	1798
	och ånyo 1819 $\frac{3}{11}$ —	1826 $\frac{27}{7}$
Hector Zimelli (f. 1816)	1831 $\frac{8}{1}$ —	1860 $\frac{20}{10}$
*Ole Munch-Ræder	1861 $\frac{21}{6}$ —	1874 $\frac{16}{1}$
*Olof Fredrik Gollcher	1874 $\frac{25}{9}$ —	† 1889 $\frac{15}{2}$
*James Gollcher	1889 $\frac{5}{8}$ —	1901 $\frac{5}{12}$
*William Gollcher	1902 $\frac{14}{11}$ —	

Larnaca.

Konsulatet (olönadt) upprättades genom k. br. 1880 $\frac{20}{8}$ med ön Cypern till distrikt.

Charles Watkins (f. 1839)	1880 $\frac{20}{8}$ —	† 1895 $\frac{30}{3}$
Zeno Demetrius Pierides (f. 1839; vk. 1892 $\frac{10}{12}$)	1895 $\frac{31}{5}$ —	† 1911 $\frac{22}{7}$
Luke Zeno Pierides (f. 1867)	1911 $\frac{29}{9}$ —	

Jamestown.

Konsulatet (olönadt) upprättades genom k. br. 1843 $\frac{29}{4}$ med ön S:t Helena till distrikt.

William Carrol	tf. 1843 $\frac{29}{4}$	
	ord. 1844 $\frac{1}{10}$ —	1850 $\frac{6}{3}$
	och ånyo 1853 $\frac{3}{6}$ —	1873 $\frac{26}{8}$
John William Carrol (f. 1815)	tf. 1850 $\frac{6}{3}$ —	† 1852
Charles Andrew Carrol (f. 1817; vk. 1854 $\frac{10}{5}$; † 1888 $\frac{19}{8}$)	1873 $\frac{26}{8}$ —	1887 $\frac{21}{12}$
Saul Salomon († 1896)	1888 $\frac{9}{4}$ —	1894 $\frac{13}{1}$
Guy Weir Hogg (f. 1861)	1894 $\frac{13}{1}$ —	1897 $\frac{26}{11}$
Joseph William Williams (f. 1835)	1897 $\frac{26}{11}$ —	1902 $\frac{12}{8}$
Homfray Welby Solomon (f. 1877)	1902 $\frac{3}{10}$ —	1906 $\frac{11}{5}$
John William Broadway (f. 1853)	tf. 1906 $\frac{3}{8}$	
	ord. 1908 $\frac{18}{1}$ —	1913 $\frac{4}{4}$

Robert Stein (f. 1809) . . . . . 1853 $\frac{22}{4}$ — 1878 $\frac{24}{5}$
William Henry Brougham Wilson (f. 1832; vk. 1869) . . . . . 1878 $\frac{24}{5}$ — † 1886 $\frac{25}{3}$
Hamilton Stein (f. 1847) . . . . . { tf. 1886 $\frac{22}{10}$ / ord. 1887 $\frac{13}{5}$ — † 1906 $\frac{30}{7}$
Edvard Cleather Fraser (f. 1853) . . . . . 1907 $\frac{25}{1}$ —

Aden.

Konsulatet (olönadt) upprättades genom k. br. 1875 $\frac{12}{8}$ med brittiska besittningen Aden till distrikt.

Henry Furrer Pfister (f. 1848) . . . . . 1875 $\frac{12}{8}$ — 1884 $\frac{19}{12}$
Herman Bause (f. 1854) . . . . . 1884 $\frac{19}{12}$ — † 1885 $\frac{28}{4}$
Henry Walter Vidal (f. 1843) . . . . . 1885 $\frac{31}{7}$ — † 1894 $\frac{\ }{12}$
George Mortimer Gordon (f. 1855) . . . . . 1895 $\frac{10}{5}$ — 1910 $\frac{11}{2}$
Alfred Ernest Adams (f. 1882) . . . . . 1910 $\frac{31}{8}$ —

Calcutta.

Sedan en t. f. konsul här anställts 1845, bestämdes genom k. br. 1850 $\frac{25}{5}$, att ett generalkonsulat för Ostindien skulle upprättas här med omedelbart distrikt af de brittiska besittningarne i Ostindien utom Singapore. Genom k. br. 1856 $\frac{18}{7}$ uppsköts dock verkställigheten häraf och genom beslut 1866 $\frac{25}{5}$ bestämdes, att i stället för generalkonsulatet ett vanligt konsulat skulle upprättas här med presidentskapet Bengalen till distrikt. Genom k. br. 1890 $\frac{5}{9}$ förordnades, att benämningen därefter skulle blifva generalkonsulat. Genom beslut 1907 $\frac{25}{1}$ fastställdes detta olönade generalkonsulats distrikt till kejsardömet Indien samt Ceylon.

Donald Campbell Mackey . . . . . tf. 1845 $\frac{18}{6}$ — † 1865 $\frac{28}{10}$
William Minto . . . . . { tf. 1866 $\frac{25}{5}$ / ord. 1867 $\frac{27}{8}$ — 1868 $\frac{31}{1}$
Heinrich Carl Reinhold (f. 1830) . . . . . 1868 $\frac{31}{1}$ — 1880 $\frac{3}{12}$
Siegfried Eberhard Voigt (f. 1838) . . . . . 1880 $\frac{3}{12}$ — 1884 $\frac{31}{10}$
Alfred Ritz (f. 1844) . . . . . 1884 $\frac{31}{10}$ — 1888 $\frac{28}{7}$
Siegfried Eberhard Voigt (gk. 1890 $\frac{5}{9}$) . . ånyo 1888 $\frac{28}{7}$ — 1906 $\frac{2}{2}$
Daniel Willis Peter King (f. 1853) . . . . . 1907 $\frac{25}{1}$ — 1909 $\frac{29}{1}$
Andrew Yule (f. 1863; vk. 1907 $\frac{6}{11}$) . . . . . 1909 $\frac{11}{3}$ — 1911 $\frac{10}{11}$
William Lewis Wanklyn (f. 1872) . . . . . 1912 $\frac{22}{3}$ —

sir Stanley Bois . . . . . tf. 1910 $\frac{15}{2}$ — 1911 $\frac{29}{9}$
Frank Mitchell Mackwood (f. 1843) . . . . . 1911 $\frac{29}{9}$ — 1913 $\frac{14}{11}$
William Walker Kenny (f. 1856) . . . . . 1913 $\frac{14}{11}$ —

Akyab.

Konsulatet (olönadt) upprättades genom k. br. 1857 $\frac{6}{10}$. Dess distrikt omfattade provinsen Aracan, tills det genom k. br. 1890 $\frac{16}{5}$ inskränktes till staden Akyab med område. Konsulatet indrogs genom beslut 1904 $\frac{22}{6}$, då dess distrikt lades under konsulatet i Rangoon.

John Ogilwie Hay (f. 1824; vk. 1856 $\frac{26}{8}$) . . 1859 $\frac{4}{3}$ — 1880 $\frac{5}{11}$
George Henri Ruckert (f. 1841) . . . . . 1881 $\frac{16}{9}$ — † 1889 $\frac{17}{3}$
Friedrich Müller (f. 1859; nytt dipl. 1890 $\frac{16}{5}$)[1] 1889 $\frac{6}{12}$ — 1904 $\frac{26}{2}$

Rangoon.

Konsulatet (olönadt) upprättades genom k. br. 1861 $\frac{22}{2}$ och dess distrikt omfattade brittiska Birma med undantag af provinsen Aracan eller, efter 1890 $\frac{16}{5}$, staden Akyab med område. Genom beslut 1904 $\frac{22}{6}$ lades äfven detta sistnämnda distrikt under härvarande konsulat. Ett kontorsanslag å 1,000 kr. beviljades 1903 $\frac{19}{7}$, men indrogs 1906 $\frac{11}{5}$.

Johan Fredrik Capelle . . . . . 1862 $\frac{14}{1}$ — 1866 $\frac{20}{11}$
Théophile Chrestien. . . . . 1867 $\frac{15}{11}$ — 1869 $\frac{9}{7}$
B. A. Dickmann . . . . . 1869 $\frac{9}{7}$ — 1873 $\frac{5}{12}$
Diedrich Hermann Heinrich Barckhausen (f. 1837) 1873 $\frac{5}{12}$ — 1879 $\frac{21}{11}$
Carl Albert Barckhausen (f. 1851) . . . . . 1879 $\frac{21}{11}$ — 1888 $\frac{31}{12}$
George Gordon (f. 1850) . . . . . 1888 $\frac{31}{12}$ — 1901 $\frac{1}{11}$
John Moncrieff Wright (f. 1859; tillträdde ej) 1902 $\frac{3}{10}$ — 1904 $\frac{15}{4}$
John Ailwyn Manyon (f. 1876) . . . { tf. 1902 $\frac{19}{2}$ / ord. 1907 $\frac{12}{7}$ — 1912 $\frac{19}{1}$
Edwin Theodore Hicks (f. 1882) . . . . . 1912 $\frac{22}{3}$ —

Singapore.

Konsulatet (olönadt) upprättades genom k. br. 1850 $\frac{25}{5}$ med frihamnen Singapore till distrikt. Genom beslut 1893 $\frac{3}{11}$ utvidgades distriktet att omfatta brittiska besittningarne Straits settlements eller Singapore, Penang och Malacca. Enligt beslut 1898 $\frac{19}{5}$ skulle konsulatet då t. v. ej besättas, men skulle 1901 $\frac{27}{3}$ ånyo anslås ledigt (jfr 1902 $\frac{18}{1}$). Konsulatet erhöll 1903 $\frac{19}{7}$ ett kontorsanslag af 1,000 kr., som 1904 $\frac{25}{11}$ höjdes till 1,500 kr., men indrogs 1906 $\frac{11}{5}$.

[1] Var tjänstfri sedan 1902 $\frac{1}{4}$ och hade vid afskedet redan återvändt till sitt hemland Tyskland.

Alfred Watts . . . . . 1864 $\frac{13}{12}$ — 1876 $\frac{24}{3}$
Edvard Phillipps Meredith (f. 1851) . . . . . 1876 $\frac{24}{3}$ — † 1878 $\frac{9}{12}$
Frederick Wright . . . . . tf. 1878 $\frac{28}{12}$ — 1880 $\frac{5}{11}$
Robert Barr-Smith (f. 1824) . . . . . 1880 $\frac{5}{11}$ — 1897 $\frac{16}{7}$
Andrew Sinclair Neill (f. 1837; vk. 1881 $\frac{9}{9}$—88) 1897 $\frac{16}{7}$ —

Melbourne.

Konsulatet (olönadt) upprättades genom k. br. 1851 $\frac{28}{3}$ med säte i Port-Philippe. Enligt k. br. 1865 $\frac{3}{2}$ lades Tasmanien till dess distrikt, som enligt k. br. 1886 $\frac{22}{10}$ omfattade jämväl engelska kolonien Victoria. Genom beslut 1894 $\frac{30}{10}$ utvidgades distriktet med kolonien Vestra Australien, som genom beslut 1904 $\frac{12}{1}$ åter utbröts för att bilda eget konsulsdistrikt (se Fremantle). Ett årligt kontorsanslag af 6,000 kr. beviljades detta konsulat 1887, men indrogs 1906 $\frac{11}{5}$. Genom beslut 1907 $\frac{3}{10}$ anslogs för samma ändamål 1,400 kr., ett belopp som 1912 $\frac{29}{4}$ höjdes till 2,500 kr..

Jonathan Binns Were (f. 1809) . . . . . 1851 $\frac{28}{3}$ — † 1885 $\frac{10}{12}$
Hans Jörgen Gundersen (f. 1850) . . . . . 1887 $\frac{30}{9}$ — 1906 $\frac{26}{1}$
*James Dickson Wærn . . . . . tf. 1906 $\frac{14}{2}$ — 1908 $\frac{24}{1}$
sir George Turner (f. 1851) . . . . . 1908 $\frac{24}{1}$ — 1911 $\frac{3}{11}$
*James Dickson Wærn . . . . . ånyo 1912 $\frac{2}{2}$ —

Fremantle.

Konsulatet (olönadt) upprättades genom beslut 1904 $\frac{12}{1}$ med distrikt omfattande brittiska kolonien Vestra Australien.

Richard Strelitz (f. 1870) . . . . . 1904 $\frac{12}{1}$ —

Sydney.

Konsulatet upprättades enligt k. br. 1851 $\frac{28}{3}$ med Nya Syd-Wales (och före 1882 samt åren 1897—1913 Queensland) till distrikt (jfr Brisbane). Genom beslut 1903 $\frac{10}{7}$ tilldelades konsuln ett kontorsanslag af 800 kr. Vid omregleringen 1906 $\frac{12}{6}$ blef konsulatet, med oförändradt distrikt, aflönadt. Konsulns lön fastställdes då till 13,200 kr., men höjdes 1913 till 18,500 kr.

George Were . . . . . 1851 $\frac{28}{3}$ — 1867 $\frac{8}{2}$
William Wolfen (f. 1828; vk. 1862 $\frac{28}{8}$) . . 1868 $\frac{31}{1}$ — 1882 $\frac{27}{6}$
Charles Townsend Gedye (f. 1833) . . . . . 1882 $\frac{27}{6}$ — 1887 $\frac{30}{9}$
*Carl Albert Falstedt . . . . . 1888 $\frac{29}{6}$ — † 1900 $\frac{28}{8}$
*Oscar Bernhard Hellström . . . . . tf. 1900 $\frac{29}{8}$ — 1902 $\frac{13}{6}$
Olav Eduard Pauss (f. 1863) . . . . . 1902 $\frac{13}{6}$ — 1906 $\frac{28}{9}$
*grefve Carl Birger Mörner . . . . . 1906 $\frac{28}{9}$ — 1910 $\frac{12}{8}$
*Sigurd Theodor von Goës. . . . . 1910 $\frac{21}{10}$ —

Suva.

Konsulatet för Fidjiöarna (olönadt) flyttades enligt k. br. 1887 $\frac{30}{9}$ hit från Levuka (se denna ort). Sedan detsamma enligt k. br. 1892 $\frac{22}{10}$ ånyo några år varit förlagdt till Levuka, återflyttades konsulatet hit genom beslut 1900 $\frac{24}{3}$. Dess distrikt utvidgades genom beslut 1907 $\frac{25}{1}$ till att omfatta jämväl Vestra Pacificöarne eller ögrupperna Gilbert, Ellice, Phoenix, Salomon och Nya Hebriderna.

Henry Landseer Walter Tripp (f. 1849) . . . 1889 $\frac{24}{5}$ — 1892 $\frac{22}{10}$
Francis Emil Riemenschneider (f. 1862) . . . 1901 $\frac{1}{2}$ — 1903 $\frac{18}{9}$
Frederick Arthur Thomas (f. 1860) . . . . . 1903 $\frac{11}{12}$ — 1913 $\frac{5}{12}$
John Maynard Hedström (f. 1872) . . . . . 1913 $\frac{5}{12}$

Georgetown.

Konsulatet (olönadt) upprättades genom k. br. 1876 $\frac{28}{1}$ med brittiska Guyana till distrikt.

Isidor Henry de Jonge (f. 1841) . . . . . 1876 $\frac{24}{11}$ — † 1884 $\frac{1}{1}$
Jacob Henry de Jonge (f. 1852) . . . . . 1884 $\frac{9}{5}$ — † 1906 $\frac{28}{7}$
Jules Auguste Pairaudeau (f. 1867; vk. 1906 $\frac{6}{6}$) 1907 $\frac{5}{7}$ —

Belize.

Väckt fråga om ett konsulat här uppsköts t. v. genom beslut 1853 $\frac{9}{12}$. Konsulatet (olönadt) upprättades genom k. br. 1862 $\frac{14}{1}$ med brittiska Honduras till distrikt.

A. I. Levy . . . . . 1863 $\frac{17}{2}$ — 1869 $\frac{14}{12}$
Valancourt Henry Mac Donald (f. 1830) { tf. 1869 $\frac{14}{12}$ / ord. 1870 $\frac{15}{6}$ — † 1884
Alexander Williamson (f. 1840) . . . . . 1885 $\frac{24}{4}$ — † 1905 $\frac{19}{3}$
William Jeremy Slack (f. 1872) . . . . . 1906 $\frac{14}{12}$ —

Kingston.

Konsulatet (olönadt) upprättades genom k. br. 1851 $\frac{17}{12}$ med ön Jamaica till distrikt.

Robert Munroe Harrisson . . . . . 1851 $\frac{17}{12}$ — 1855 $\frac{12}{1}$
Richard James Cade Hitchens (vk. 1853 $\frac{22}{4}$) . . 1857 $\frac{16}{1}$ — † 1876 $\frac{16}{1}$
Richard Hitchens j:or (f. 1817; vk. 1869) . . 1876 $\frac{26}{5}$ — 1882 $\frac{27}{6}$
Simon Soutar (f. 1838) . . . . . 1883 $\frac{6}{3}$ — 1904 $\frac{26}{2}$

britanniska regeringen vägrade att erkänna honom. Sedan konsulatet med anledning häraf genom k. br. 1863 $\frac{17}{7}$ förklarats ledigt, utnämndes samme man för andra gången till konsul 1866 $\frac{27}{7}$ och blef nu erkänd. Efter hans afgång flyttades konsulatet 1878 till Hamilton (se denna ort), men återflyttades 1908 till S:t Georges.

James William Musson (f. 1806) . . . . . 1866 $\frac{27}{7}$ — † 1878 $\frac{29}{5}$
Robert Harley James (f. 1853) . . . . . 1908 $\frac{18}{9}$ — 1913

Hamilton.

Konsulatet för Bermudasöarna, som en kortare tid på 1860-talet var förlagdt här, flyttades ånyo hit från S:t Georges 1878, men återflyttades dit 1908.

Josiah Taylor Darrel (f. 1815) . . { 1865 $\frac{27}{10}$ — 1866 $\frac{27}{7}$ / och ånyo 1878 $\frac{1}{11}$ — † 1884 $\frac{15}{5}$
James Adam Conyers (f. 1850; vk. 1884 $\frac{1}{4}$) . . 1884 $\frac{18}{7}$ — † 1908 $\frac{29}{4}$

Quebec.

Konsulatet upprättades till följd af k. br. 1850 $\frac{25}{5}$ och omfattade de storbritanniska besittningarne i Norra Amerika (Canada). Dess besättande med ordinarie innehafvare skulle enligt k. br. 1851 $\frac{15}{8}$ t. v. anstå och beslöts först 1854 $\frac{8}{4}$. Genom nådigt beslut 1904 $\frac{12}{1}$ förklarades konsulatet, som dittills varit olönadt, för ett aflönadt generalkonsulat, med hvars reglering dock skulle t. v. anstå. Interimsvis skulle t. f. generalkonsuln uppbära en lön af 12,000 kr. jämte 6,000 kr. i kontorsanslag.

Generalkonsulatet indrogs genom beslut 1906 $\frac{26}{10}$ och ersattes af ett vicekonsulat under det nyupprättade konsulatet i Montreal.

George Pemberton . . . . . tf. 1850 $\frac{12}{10}$ — 1855 $\frac{4}{5}$
*frih. Gerhard Knut Alfred Falkenberg . . . 1855 $\frac{4}{5}$ — † 1873 $\frac{28}{2}$
Vilhelm Anthony Schwartz (f. 1825) . . . . 1873 $\frac{31}{10}$ — † 1902 $\frac{2}{1}$
*Carl Richard Esaias Bagge . . . . . tf. 1902 $\frac{18}{1}$ — 1905 $\frac{1}{12}$
*Folke Cronholm . . . . . tf. 1905 $\frac{1}{12}$ — 1906 $\frac{1}{10}$

Montreal.

Konsulatet upprättades genom beslut 1906 $\frac{26}{10}$ med distrikt omfattande brittiska Nordamerika med undantag af brittiska Columbia. Genom beslut vid 1912 års riksdag uppfördes lön på extra stat för konsuln i Montreal, och 1913 års riksdag har bifallit K. Maj:ts proposition om detta konsulats uppförande på ordinarie stat (lön 19,000

Centralamerika.

(Se äfven Salvador och Panama.)

Guatemala.

Konsulatet (olönadt) upprättades genom k. br. 1879 $\frac{1}{10}$ med Guatemala, Honduras, Nicaragua, Costarica och Salvador till distrikt. Genom k. br. 1884 $\frac{24}{3}$ förklarades konsulatet skola bibehållas såsom generalkonsulat. Genom beslut 1903 $\frac{8}{5}$ skildes Salvador från härvarande generalkonsulat för att bilda ett eget konsulsdistrikt, och 1908 $\frac{6}{11}$ vidtogs samma åtgärd med Costarica (jfr San José), som dock förklarades likafullt fortfarande blifva lydande under generalkonsulatet i Guatemala.

William Friedman (f. 1852) . . . . . 1880 $\frac{5}{11}$ — 1884 $\frac{24}{3}$
Samuel Ascoli (f. 1850) . . . . . 1884 $\frac{24}{3}$ — 1894 $\frac{6}{8}$
John Henry Payens (f. 1859) . . . . . 1895 $\frac{10}{5}$ — [1]) 1912 $\frac{16}{4}$
Georg Friedrich Carl Zengel (f. 1878) . { t. f. 1909 $\frac{23}{4}$ / ord. 1912 $\frac{12}{8}$ —

San José.

Konsulatet (olönadt) upprättades genom beslut 1908 $\frac{6}{11}$ med distrikt omfattande republiken Costa Rica.

Max Koberg (f. 1870) . . . . . 1908 $\frac{6}{11}$ —

Chile.

Valparaiso.

Konsulatet upprättades genom k. br. 1846 $\frac{13}{11}$ och omfattade enligt k. br. 1850 $\frac{25}{5}$ republikerna Bolivia och Chile. Enligt k. br. 1858 $\frac{30}{12}$ ombildades konsulatet till generalkonsulat. Genom beslut 1903 $\frac{18}{9}$ inskränktes distriktet till republiken Chile. Konsulatet fick 1903 $\frac{19}{7}$ ett kontorsbidrag af 500 kr., som dock åter indrogs 1906 $\frac{11}{5}$.

Frans Nicolaus Müller . . . . . 1847 $\frac{17}{12}$ — † 1849 $\frac{26}{3}$
Carl Bahlsen . . . . . 1851 $\frac{28}{3}$ — † 1871 $\frac{28}{3}$
Peter Gudde (f. 1825) . . . . . { tf. 1871 $\frac{18}{8}$ / ord. 1873 $\frac{12}{6}$ — † 1888 $\frac{29}{6}$

[1]) Återflyttade till Helgoland redan 1910.

George Knight[1]) . . . . . 1839 $\frac{21}{6}$ — † 1843 $\frac{1}{7}$

L. de Mariategui . . . . . { tf. 1844 $\frac{21}{2}$ — ord. s. å. $\frac{1}{10}$ — 1851 $\frac{31}{1}$

John Nenninger (f. 1812; gk. 1862 $\frac{21}{11}$) { tf. 1851 $\frac{31}{1}$ — ord. 1853 $\frac{22}{4}$ — † 1881 $\frac{30}{1}$

James Robert Francke (f. 1822) . . . . . 1881 $\frac{16}{12}$ — † 1886 $\frac{27}{11}$

Edvard Jasper Francke (f. 1856; vk. 1885) . 1887 $\frac{30}{9}$ — 1903 $\frac{18}{9}$

*grefve Carl Axel Hansson Wachtmeister . . 1904 $\frac{8}{7}$ — 1907 $\frac{5}{6}$

*Oscar Arnoldson . . . . . 1907 $\frac{22}{11}$ —

Danmark.

Köpenhamn.

Konsulatet upprättades, sedan tidigare hemställanden därom afslagits 1785 $\frac{17}{10}$ och 1787 $\frac{18}{9}$, genom k. br. 1788 $\frac{2}{4}$. Det omfattade enligt k. br. 1823 $\frac{1}{10}$ de danska öarne med undantag af Helsingörs stad och uppgick enligt k. br. 1850 $\frac{25}{5}$ i generalkonsulatet i Helsingör, till dess att det sistnämnda flyttades till Köpenhamn genom k. br. 1875 $\frac{9}{10}$. Genom k. br. 1860 $\frac{20}{10}$ utvidgades generalkonsulatets distrikt med jutska halfön. Genom k. br. 1881 $\frac{12}{10}$ fastställdes distriktet till hela den danska monarkien (med Island). De äldre konsulernas ersättning utgick i form af lästafgifter enligt K. Maj:ts beslut 1792 $\frac{18}{9}$, som 1833 $\frac{29}{6}$ ersattes af då utfärdade allmänna bestämmelser. Fast arfvode bereddes generalkonsuln först 1846 $\frac{12}{6}$ och då i hans samtidiga egenskap af generalkonsul äfven i Helsingör (se denna ort). Genom nådigt beslut 1851 $\frac{15}{8}$ reglerades lönen till 1,000 riksd. specie, hvartill 1857 kom lika mycket i bidrag från Norge som godtgörelse för den afgift, hvilken tidigare erlagts af norska fartyg, som klarerat den samma år upphäfda Öresundstullen. Sistnämnda ersättning skulle enligt beslut 1867 $\frac{15}{11}$ för framtiden utgöras från konsulsfonden. Genom ofvannämnda k. br. af 1881 fick generalkonsuln en fast lön af 15,000 kr., som genom k. br. 1899 $\frac{27}{10}$ nedsattes till 12,000 kr.

Sedan generalkonsulens ämbete genom beslut 1906 $\frac{28}{9}$ sammanslagits med beskickningschefens i Köpenhamn, upprättades s. d. under detta ett särskildt (olönadt) konsulat (se nedan). Redan genom k. br. 1881 $\frac{12}{10}$ hade här tillsatts en fast aflönad vicekonsul (lön 4,500 kr.), hvars lön i sammanhang härmed höjdes till 4,800 kr. och 1913 ytterligare ökades till 6,500 kr.

Konsuler och generalkonsuler.

*Fredrik Ludolf Gustmeijer . . . . . 1788 $\frac{2}{4}$ — † 1804 $\frac{25}{2}$

*Edvard Gram . . . . . 1805 $\frac{1}{2}$ — 1832 $\frac{14}{7}$

[1]) Diplomet för honom antedaterades 1834 $\frac{1}{11}$.

och konungens därå tecknade egenhändiga, men odat. resolution). Om dess återbesättande förordnades först genom k. br. 1815 $\frac{12}{7}$. K. br. s. å. $\frac{20}{9}$ bestämde distriktet till hertigdömet Slesvig (tidigare äfven Holstein; jfr Kiel), men enligt k. br. 1823 $\frac{1}{10}$ skildes ön Femern från detta distrikt och lades under konsulatet i Kiel (jfr äfven k. br. 1827 $\frac{4}{5}$). Först genom k. br. 1833 $\frac{29}{6}$ fick konsuln rätt att uppbära konsulatafgifter af svenska fartyg. Genom k. br. 1851 $\frac{17}{12}$ lades Femern ånyo till Flensburgs konsulatdistrikt. Efter dansk-tyska krigets slut och sedan Slesvig afträdts af Danmark, indrogs konsulatet genom k. br. 1867 $\frac{15}{11}$ och ersattes af ett vicekonsulat under konsulatet i Kiel (se Tyskland).

*Lorentz Lorentzson	1789 $\frac{23}{7}$	—	1789 $\frac{}{10}$
*Johan Gustaf Uddenberg	1816 $\frac{3}{4}$	—	1826 $\frac{31}{5}$
*Gabriel Munck af Rosenschöld	1827 $\frac{11}{1}$	—	† 1867 $\frac{9}{1}$
Claus Christian Clausen (vk. 1832)	tjf. 1852	—	† 1862 $\frac{6}{5}$
P. Andreas Petersen	tjf. 1862 $\frac{11}{6}$	—	† 1864 $\frac{1}{1}$
Paul Hansen j:or	tjf. 1864 $\frac{2}{2}$	—	1867 $\frac{15}{11}$

Helsingör.

Den gamla kommissarietjänsten i Helsingör fick i senare hälften af 1700-talet alltmera konsulär karaktär, något som äfven tog sig uttryck i tjänsteinnehafvarens benämning. Den förste kommissarien, som fick generalkonsuls titel, var Peter Rahling, som hugnades med denna utmärkelse 1767. Med konsulssysslan var förbundet uppdraget att granska de genom Öresund färdande fartygs sjödokumenter samt kontrollera besättningarnes hälsotillstånd, men i öfrigt omfattade distriktet endast staden Helsingör (k. br. 1821 $\frac{1}{10}$). Redan före 1833 egde konsuln rätt att med vissa undantag uppbära konsulatafgift af svenska fartyg, som höllo öfver tio lästers dräktighet, under det att mindre fartyg gingo fria. (Jfr äfven norska lagen af 1824 $\frac{10}{5}$ ang. Öresundstullafgiften.) Enligt k. br. 1835 $\frac{28}{11}$ skulle konsulatet skötas genom generalkonsuln i Köpenhamn, som enligt k. br. 1846 $\frac{12}{6}$ fick ett fast årsarfvode af 1,200 specieriksd. i sin egenskap af generalkonsul i Helsingör (jfr k. br. 1851 $\frac{15}{8}$). Till följd af k. br. 1850 $\frac{25}{5}$ flyttades emellertid äfven generalkonsulatet i Köpenhamn till Helsingör, där det sedan hade sin station, till dess att det på grund af k. br. 1857 $\frac{6}{10}$ återflyttades till Köpenhamn. Det vicekonsulat, som i dess ställe upprättades i Helsingör, blef aflönadt enligt k. br. 1871 $\frac{14}{2}$. Lönen var till en början 2,000 kr., men höjdes genom k. br. 1877 $\frac{18}{5}$ till 3,900 kr. Genom beslut 1902 $\frac{3}{10}$ blef vicekonsulatet ånyo oaflönadt.

Kommissarier samt (från 1767) generalkonsuler och konsuler:

*Kristoffer Schneider	165(5)	—	1672
*Nils Nillsohn	167(2)	—	1680 $\frac{24}{12}$

1851 $\frac{15}{8}$ skola vid d. v. innehafvarens afgång läggas som vicekonsulat under generalkonsulatet i Helsingör.

Otto Arbøe . . . . . { tf. 1833 $\frac{30}{11}$ / ord. 1836 $\frac{26}{4}$ — † 1853 $\frac{6}{8}$

S:t Thomas.

Konsulatet (olönadt) upprättades genom k. br. 1851 $\frac{28}{3}$ med de dansk-vestindiska öarne till distrikt.

Henrik Krebs . . . . . 1853 $\frac{22}{4}$ — 1869 $\frac{5}{11}$

Otto Jakob Marstrand (f. 1809) . . . { tf. 1869 $\frac{5}{11}$ / ord. 1870 $\frac{20}{5}$ — 1890 $\frac{11}{2}$

Peter Aubeck (f. 1859) . . . . . 1890 $\frac{5}{9}$ — 1896 $\frac{4}{12}$

Waldemar Riise (f. 1853) . . . . . 1897 $\frac{9}{4}$ — 1906 $\frac{8}{6}$

John Alfred Michael Tofft (f. 1865) . . . . . 1907 $\frac{7}{8}$ — 1909 $\frac{8}{10}$

Axel Holst (f. 1880) . . . . . 1910 $\frac{18}{6}$ —

Ecuador.

Guayaquil.

Konsulatet upprättades på grund af k. br. 1846 $\frac{13}{11}$ och omfattade enligt k. br. 1850 $\frac{25}{5}$ republikerna Ecuador (jfr Venezuela) och Peru, till dess att sistnämnda land genom k. br. 1851 $\frac{28}{3}$ förklarades skola bilda eget konsulsdistrikt. Genom beslut 1911 $\frac{27}{10}$ inskränktes konsulatets i Guayaquil distrikt, i sammanhang med upprättandet af ett nytt konsulat i Quito, till republiken Ecuador med undantag af provinserna Del Carchi, Imbambura, Pichincha, Léon, Tungurahua, Chimborago och Bolivàr, hvilka bilda konsulatets i Quito distrikt.

J. F. Garbe . . . . . 1853 $\frac{22}{4}$ — 1857 $\frac{16}{1}$

Ernst Vilhelm Garbe (f. 1825) . . . . { tf. 1857 $\frac{16}{1}$ / ord. 1858 $\frac{20}{4}$ — 1892 $\frac{3}{6}$

Edvard Rickert . . . . . 1892 $\frac{17}{6}$ — 1902 $\frac{13}{6}$

Charles Rickert (f. 1863) . . . . . 1902 $\frac{13}{6}$ —

Quito.

Konsulatet upprättades genom beslut 1911 $\frac{27}{10}$. Rörande dess distrikt, se Guayaquil.

Ludovico Söderström . . . . . 1911 $\frac{27}{10}$ —

Bordeaux.

Konsulatet, hvars distrikt enligt k. br. 1820 $\frac{8}{12}$ och 1822 $\frac{24}{4}$ skulle omfatta franska kusten från Garonne till spanska gränsen, men enligt k. br. 1821 $\frac{24}{1}$ från vänstra stranden af Loire till bemälda gräns, fick först genom k. br. 1833 $\frac{29}{6}$ rätt att uppbära konsulatafgifter af svenska fartyg. Genom k. br. 1850 $\frac{25}{5}$ utökades dess distrikt med det förra konsulatets i La Rochelle område. Genom k. br. 1885 $\frac{13}{6}$ indrogs konsulatet och ersattes med ett aflönadt vicekonsulat (lön 6,000 kr.) under generalkonsulatet i Håvre, men genom k. br. 1901 $\frac{5}{12}$ blef vicekonsulatet oaflönadt. Det ersattes af ett självständigt (olönadt) konsulat genom k. br. 1907 $\frac{22}{2}$, som bestämde dess distrikt till departementen Charente Inférieure, Charente, Haute-Vienne, Creuse, Corrèze, Lot, Tarn-et-Garonne, Gers, Hautes-Pyrénées, Landes, Lot-et-Garonne, Gironde, Dordogne och Haute-Garonne. Konsuln uppbär ett kontorsbidrag af 400 kr.

*Henrik Lybecker	1705	—	† 1722
*Olivier von Egmont	1722 $\frac{23}{4}$	—	1751 $\frac{5}{8}$
*Mikael Harmensen	1751 $\frac{22}{10}$	—	† 1792 $\frac{1}{1}$
*Hieronymus Harmensen	1774 $\frac{13}{1}$	—	† 1810
*Gustaf Pettersen	1811 $\frac{6}{11}$	—	† 1844 $\frac{16}{1}$
*Nils Theodor Sandblad	1844 $\frac{17}{12}$	—	1885 $\frac{12}{6}$
*August Henrik Bernhard Christiernsson	1885 $\frac{19}{11}$	—	1891 $\frac{23}{10}$
*Herman Garmann Schanche	tf. 1892 $\frac{1}{4}$	—	1897 $\frac{27}{4}$
*Peter Martin Ragnar Ottesen	1897 $\frac{27}{4}$	—	1901 $\frac{22}{3}$
Alexandre Charles Hanappier (f. 1835)	1907 $\frac{21}{6}$	—	† 1913 $\frac{1}{11}$
*Helge Oscarsson Gyllenram	1913 $\frac{31}{12}$	—	

Brest.

Här skulle enligt k. br. 1820 $\frac{8}{12}$ upprättas ett konsulat, hvars distrikt skulle omfatta Bretagne från gränsen af Normandie till l'Orient och Port Louis, men enligt k. br. 1821 $\frac{24}{1}$ upphäfdes detta nådiga beslut och distriktet lades under konsulatet i Nantes. Tidigare (på 1790-talet) fanns här en vicekonsul, Riou Khalez, som insändt ett par rapporter till kommerskollegium.

Calais.

Konsulatet upprättades till följd af kansli- och kommerskollegiernas gemensamma hemställan 1781 $\frac{8}{11}$ och återbesattes efter vakans 1803—1816 på grund af k. br. 1815 $\frac{21}{6}$. Det omfattade tidigare blott hamnen Calais, men skulle enligt k. br. 1820 $\frac{8}{12}$ till distrikt hafva franska kusten från och med Calais till gränsen af Normandie. Konsuln egde före 1833 ingen rätt till konsulade af svenska fartyg. Genom

(jfr k. br. 1851 $\frac{15}{8}$) indragas och ersättas med ett vicekonsulat under konsulatet i Calais, så snart ledighet uppstod genom d. v. innehafvarens afgång. När denna inträffade (först 1878), bestämdes genom k. br. 1878 $\frac{1}{11}$, att det då upprättade vicekonsulatet skulle lyda under generalkonsulatet i Håvre. Konsuln egde före 1833 ingen rätt till konsulatafgifter af svenska fartyg.

*Charles Campbell	1751 $\frac{18}{3}$	—	† 1753
*Frédéric François Joseph Emmery	1754 $\frac{1}{7}$	—	† 1786 $\frac{}{5}$
*Jean Marie Joseph Emmery	1789 $\frac{12}{5}$ och 1795 $\frac{7}{8}$	—	1791 $\frac{5}{9}$ 1799 $\frac{7}{3}$
*Jean Marie Edouard van Hée	1805 $\frac{1}{5}$	—	† 1814 $\frac{}{12}$
Henry Thiery	1818 $\frac{15}{7}$	—	† 1838 $\frac{18}{9}$
Auguste Thiery (f. 1799; vk. 1821)	1839 $\frac{16}{11}$	—	† 1878 $\frac{15}{5}$

Håvre.

Rörande konsulatets upprättande, se kansli- och kommerskoll. gem. utl. 1773 $\frac{21}{10}$. Konsulatets distrikt omfattade enligt k. br. 1820 $\frac{8}{12}$ franska kusten af Normandie, Rouen inbegripet. Konsuln fick först 1833 rätt att uppbära konsulatafgifter af svenska fartyg. Genom k. br. 1850 $\frac{25}{5}$ (jfr k. br. 1858 $\frac{20}{4}$) ombildades konsulatet till ett aflönadt generalkonsulat för Frankrike med omedelbart distrikt lika med det förra konsulatets, men fick genom k. br. 1875 $\frac{29}{10}$ ökadt distrikt eller kusten från och med Calais till och med departementet Manche. Genom k. br. 1885 $\frac{21}{8}$ reglerades distriktet och omfattade därefter departementen Nord, Pas de Calais, Somme, Seine Inférieure, Eure, Calvados, Orne, Manche, Charente Inférieure, Gironde, Landes och Basses Pyrenées. Lönen för generalkonsuln bestämdes 1875 till 13,000, men var från 1878 14,500 kr. Genom beslut 1897 $\frac{29}{1}$ lades till härvarande distrikt äfven det s. d. indragna konsulatets i Nantes område, som åter skildes härifrån 1907.

Genom k. br. 1875 $\frac{29}{10}$ anställdes vid generalkonsulatet en aflönad vicekonsul och konsulatsekreterare, hvars ursprungliga lön (4,000 kr.) dels 1878, dels genom k. br. 1897 $\frac{5}{2}$ höjdes (till resp. 4,500 och 5,000 kr.).

Generalkonsulatet indrogs 1906 och det aflönade vicekonsulatet samma år.

Konsuler och generalkonsuler.

*Jacques Chauvel	1773 $\frac{11}{11}$	—	† 1785 $\frac{}{3}$
*Niklas Reinicke	(1783 $\frac{12}{5}$) 1785	—	† 1810 $\frac{8}{3}$
*Carl Niklas Broström	1810 $\frac{19}{12}$	—	† 1823 $\frac{7}{9}$
*Carl Gustaf Broström	1824 $\frac{7}{4}$	—	† 1874 $\frac{26}{9}$
*Herman Severin Bernhoft	1876 $\frac{26}{5}$	—	1885 $\frac{5}{6}$
*Daniel Danielsson	1886 $\frac{1}{7}$	—	1899 $\frac{24}{10}$
*Herman Garmann Schanche	1900 $\frac{22}{6}$	—	1905 $\frac{31}{10}$
*Jonas August Ljungqvist	tf. 1905 $\frac{4}{11}$	—	1906 $\frac{28}{9}$

och Montpellier, samt ön Korsika. Enligt beslut 1837 skulle distriktet omfatta, utom sistnämnda ö, kusten af Provence. Genom k. br. 1886 $\frac{28}{5}$ tillkom furstendömet Monaco, som förut bildat eget konsulatområde, och som åter blef självständigt sådant genom k. br. 1890 $\frac{5}{9}$.

Genom beslut 1907 $\frac{22}{2}$ fastställdes distriktet till att omfatta departementen Ariège, Pyrénées-Orientales, Tarn, Hérault, Aveyron, Aude, Cantal, Lozère, Ardèche, Gard, Drôme, Vaucluse, Bouches-du-Rhône, Var, Alpes-Maritimes, Basses-Alpes, Hautes-Alpes och Corse.

Konsuln, hvars tidigare på k. br. 1735 $\frac{10}{11}$ och kommerskoll. instruktion 1735 $\frac{26}{11}$ grundade rätt att uppbära konsulatafgifter regleradés genom k. br. 1833 $\frac{29}{6}$, erhöll 1876 $\frac{10}{1}$ ett kontorsanslag af 2,500 kr., som 1881 $\frac{6}{8}$ nedsattes till 1,500 kr., men 1903 $\frac{10}{7}$ ånyo höjdes till 2,500 kr., för att 1906 $\frac{11}{5}$ åter sänkas till 1,500 kr. och 1911 $\frac{1}{12}$ ånyo blifva 2,500 kr. De tre första konsulerna af släkten Fölsch buro titel af generalkonsul.

*Nicolas Sollicofre	1731 $\frac{10}{5}$	—	1735
*Jean Antoine Butini	1735 $\frac{10}{11}$	—	1763 $\frac{18}{5}$
*Henrik Jakob Fölsch	1763 $\frac{18}{5}$	—	† 1780 $\frac{12}{4}$
*Frans Filip Fölsch	1780 $\frac{12}{4}$	—	† 1832 $\frac{25}{1}$
*Edvard Gustaf Fölsch	1832 $\frac{24}{11}$	—	† 1866 $\frac{24}{12}$
*Carl Henrik Fölsch von Fels	1866 $\frac{18}{12}$	—	1881 $\frac{17}{6}$
*Claes Gustaf Henry Peyron	1882 $\frac{27}{2}$	—	1907 $\frac{31}{5}$
*Ferdinand Alexander Westrup	1907 $\frac{28}{6}$	—	

Nantes.

Konsulatets upprättande var ifråga redan 1735 med anledning af en ansökan från Jean Wor. Ehuru både de handlande och kommerskollegium tillstyrkte, kom det denna gång icke till något afgörande, och den förste konsuln tillsattes först 1747 på grund af personlig ansökan af den då utnämnde och på rekommendation af svenske ministern i Paris (se kansli- och kommerskoll. gem. utl. s. å. $\frac{1}{12}$). Konsulatdistriktet utgjorde enligt k. br. 1820 $\frac{8}{12}$ franska kusten från L'Orient och Port Louis till Garonnes utlopp, men enligt k. br. 1821 $\frac{24}{1}$ från gränsen af Normandie till högra stranden af Loire. Först genom k. br. 1833 $\frac{29}{6}$ erhöll konsuln rätt att uppbära konsulatafgifter. Genom beslut 1897 $\frac{29}{1}$ indrogs konsulatet och dess distrikt förlades under generalkonsulatet i Hâvre, men 1907 $\frac{22}{2}$ återupprättades detsamma med ett distrikt, omfattande departementen Mayenne, Ille-et-Vilaine, Finistère, Loire-Inférieure, Côtes-du-Nord, Morbihan, Vendée, Deux-Sévres, Vienne, Indre, Indre-et-Loir och Maine-et-Loire. Konsuln uppbär ett kontorsanslag af 700 kr.

*Johan Christian Stierling	1747 $\frac{15}{12}$	—	1759 $\frac{23}{4}$
*Johan Lars Cervin	1759 $\frac{3}{5}$	—	1768 $\frac{25}{2}$
*John Park	1768 $\frac{13}{9}$	—	tilltr. ej.

latet i Hâvre. Genom beslut 1906 $\frac{21}{12}$ inrättades ånyo här ett konsulat, hvars distrikt omfattar departementen Seine-Inférieure, Eure, Orne, Manche och Calvados samt kuststräckan af departementen Somme, Pas-de-Calais och Nord. Konsuln erhöll s. d. en kontorskostnadsersättning af 3,000 kr., som sedermera 1911 $\frac{1}{12}$ ökades till 4,500 kr. Riksdagen 1913 godkände K. Maj:ts förslag om upprättandet här af ett aflönadt konsulat (lön 13,000 kr.)

*François Nicolas Friggeri	1726 $\frac{17}{1}$	—	1727 $\frac{30}{1}$
*Jacques Borchers	1732 $\frac{30}{10}$	—	† 1767
*Henri Borchers	1768 $\frac{25}{4}$	—	1772
*Pierre Louis Lezurier [1])	1773 $\frac{11}{11}$	—	1798
*Olof Reinicke	1799 $\frac{18}{4}$	—	† 1800 $\frac{30}{4}$
Jacques Cathérine Lezurier-Genneville	1816 $\frac{24}{7}$	—	† 1817 $\frac{21}{3}$
*Helge Oscarsson Gyllenram	1906 $\frac{21}{12}$	—	1913 $\frac{31}{12}$
*Carl Vilhelm Espersson	1913 $\frac{31}{12}$	—	

S:t Martin (Ile de Rhé).

Det återupprättade konsulatet för öarna Rhé och Oleron (jfr Rochelle) förlades hit genom k. br. 1816 $\frac{16}{10}$. Dess distrikt utvidgades genom k. br. 1822 $\frac{24}{4}$ att omfatta äfven kusten mellan Loire och Garonne, men konsulatet flyttades genom k. br. 1826 $\frac{12}{10}$ till Rochelle (se denna ort).

A. C. Lange (f. 1792; † 1862; gk. 1824 $\frac{3}{6}$)	1816 $\frac{16}{10}$	—	1826 $\frac{10}{12}$

Algier.

Konsulatet upprättades i sammanhang med fredsslutet 1729. Konsulerna hade löner anvisade på konvojkassan (år 1773 och ännu 1830 3,870 riksd. Hamb. b:o, men beloppet nedsattes sistnämnda år till 2,000 riksd. för att genom beslut 1850 $\frac{10}{7}$ ånyo höjas till 2,500 riksd. i samma mynt). Genom k. br. 1857 $\frac{6}{10}$ förändrades konsulatet till ett generalkonsulat med 2,750 riksdaler i lön och kontorskostnader, men genom k. br. 1873 $\frac{24}{1}$ indrogs lönen och endast ett kontorskostnadsanslag af 2,000 kr. kvarstod. Tidigare hade konsulerna i regel haft personlig titel af generalkonsul. Genom k. br. 1877 $\frac{17}{8}$ blef benämningen åter konsulat, 1887 $\frac{4}{2}$ fick d. v. innehafvaren generalkonsuls titel och genom beslut 1897 $\frac{12}{3}$ fastställdes ånyo konsulstiteln i sammanhang med förändrad distriktsindelning. Konsulatområdet, som tidigare omfattat Algier, hade nämligen 1882 $\frac{8}{12}$ utvidgats med det då indragna konsulatets i Tunis distrikt, men inskränktes 1897 $\frac{12}{3}$ till de franska besittningarne i Algier, sedan sistnämnda konsulat återupprättats. Samtidigt anslogs åt den olönade konsuln ett kontorsbidrag af 2,000 kr., hvilket indrogs 1906.

[1]) Survivance-fullmakt på sysslan utfärdades 1781 $\frac{28}{5}$ för Pierre Romain de la Londe, men kom ej till användning.

Tunis.

Konsulatet upprättades 1737 på framställning af svenska handlande och i sammanhang med den s. å. ingångna freden. Konsuln var aflönad och saknade före 1833 rätt att uppbära konsulatafgifter af svenska fartyg. Lönen nedsattes 1837 $\frac{8}{1}$ från 3,000 till 1,500 riksd. Hamb. b:o. Distriktet omfattade samtliga hamnar i Tunis. Enligt k. br. 1851 $\frac{15}{8}$ skulle konsulatet indragas vid blifvande ledighet, men när denna inträffade 1864, återbesattes detsamma. Först genom k. br. 1882 $\frac{8}{12}$ trädde beslutet i verkställighet på så sätt att konsulatet ersattes af ett vicekonsulat under generalkonsulatet i Algier. Genom k. br. 1897 $\frac{12}{3}$ återupprättades konsulatet med distrikt omfattande franska regentskapet Tunis och oaflönadt, men med kontorsbidrag (1000 kr.), som 1902 $\frac{13}{8}$ höjdes till 7,000 kr. utan redovisningsskyldighet.

Konsuler.

*Olof Rönling	1737 $\frac{26}{7}$	—	1758 $\frac{9}{10}$
*Axel Ferner	1758 $\frac{9}{10}$	—	1765 $\frac{21}{1}$
*Jean Antonio Molinari	1765 $\frac{21}{1}$	—	† 1778 $\frac{25}{12}$
*Carl Tulin d. ä.	1779 $\frac{6}{5}$	—	† 1808 $\frac{9}{10}$
*Carl Tulin d. y.	1813 $\frac{10}{11}$	—	† 1832 $\frac{7}{6}$
*Gustaf Adolf Tulin	tf. 1832 $\frac{14}{8}$		
	ord. 1838 $\frac{8}{1}$	—	1864 $\frac{13}{12}$
*Carl Tulin af Tunisien	1865 $\frac{13}{9}$	—	1882 $\frac{8}{12}$
*Carl Gustaf Hjalmar Rosenlund	1897 $\frac{31}{12}$	—	1906 $\frac{28}{9}$
*Otto Henrik Minck	1907 $\frac{8}{2}$	—	

Konsulatsekreterare.

*(frih.) Carl af Wetterstedt	1816 $\frac{3}{7}$	—	1828 $\frac{16}{1}$

Dakar.

Konsulatet upprättades genom beslut 1911 $\frac{29}{9}$ med distrikt, omfattande franska kolonien Senegal med tillhörande områden.

Jules Mathieu Sergent (f. 1868)	1911 $\frac{29}{9}$	—	

Brazzaville.

Konsulatet, som upprättades genom beslut 1901 $\frac{1}{11}$ med distrikt, omfattande franska Kongoområdet och Kongostaten, har stått vakant sedan 1906. Från och med 1910 bildar Kongostaten ett eget konsulatområde.

Gullbrand Øvergaard Schiøtz (f. 1871)	1901 $\frac{1}{11}$	—	1906 $\frac{16}{3}$

Fort de France.

Konsulatet för Martinique hitflyttades 1903 från S:t Pierre (se denna ort).

Gustave Borde (f. 1861) . . . . . tf. 1903 $\frac{4}{4}$ — 1904 $\frac{14}{10}$
Paul Langellier Bellevue (f. 1863) . . . . . 1904 $\frac{14}{10}$ —

Pointe à Pitre.

Konsulatet upprättades genom k. br. 1875 $\frac{29}{10}$. Dess distrikt omfattar ön Guadeloupe samt öfriga franska besittningar i Vestindien utom Martinique.

Eucher Louis Paul Dumoulin (f. 1829) . . . 1875 $\frac{29}{10}$ — † 1892 $\frac{1}{1}$
James Japp . . . . . 1892 $\frac{17}{6}$ — 1898 $\frac{25}{11}$
Joseph Emile De Vaux (f. 1875) . . . . . 1898 $\frac{25}{11}$ —

Grekland.

Korfu.

Konsulatet, som upprättades genom k. br. 1823 $\frac{1}{10}$ och före 1833 ej egde rätt till konsulatafgifter, hade till distrikt den Joniska republikens område. Det indrogs efter Guarracinos afsättning genom k. br. 1833 $\frac{27}{7}$ (jfr k. br. 1838 $\frac{8}{1}$) och ersattes af ett vicekonsulat under konsulatet i Athen.

grefve Fabricio [Johan Baptiste] degli Oddi[1]) . 1826 $\frac{1}{2}$ — 1827 $\frac{25}{5}$
Dominico Guarracino (vk. 1827 $\frac{28}{11}$; gk.) . . . 1828 $\frac{14}{8}$ — 1832 $\frac{7}{11}$

Napoli di Romania.

Ett generalkonsulat med rätt att uppbära konsulatafgifter af svenska fartyg i form af lästafgifter och med ett traktamente af 3,000 riksd. Hamb. b:o upprättades här genom k. br. 1830 $\frac{1}{7}$, hvarefter von Heidenstams utnämning följde 1831 $\frac{16}{6}$, men denne flyttades redan 1833 till Athen (se denna ort).

Athen.

Efter blott två års residerande i Napoli di Romania hitflyttades därvarande konsulat 1833. Sedan konsulatet i Korfu samtidigt in-

[1]) Kallas i diplomet 1826 $\frac{1}{2}$ Johan Baptiste degli Oddi, men i ett nytt diplom s. å. $\frac{13}{12}$ Fabricio degli Oddi. Möjligen är det fråga om två olika personer.

Hawaii.

Se Amerikas Förenta stater.

Italien.

Sedan den i Florens (jfr denna ort) inrättade handels- och sjöfartsagenturen indragits 1850 $\frac{25}{9}$, erhöll s. d. K. Maj:ts chargé d'affaires i Italien uppdrag att vara generalkonsul ad interim i de italienska staterna, i hvilken egenskap han uppbar ett traktamente af 2,500 riksd. Hamb. b:o (10,000 kr.). Denna anordning vann fastare form genom k. br. 1862 $\frac{13}{6}$, som föreskref, att generalkonsulatet för Italien skulle vara förenadt med K. Maj:ts beskickning i detta land, och fick yttermera bekräftelse genom k. br. 1867 $\frac{15}{11}$. Enligt k. br. 1877 $\frac{17}{8}$ skulle däremot »den med ministerposten i Rom förenade lönade generalkonsulsbefattningen i Italien indragas, så snart medel till nödig fyllnad i ministerlönen kunnat på annat sätt beredas». T. v. förordnades emellertid s. d. envoyén F. T. Lindstrand att vara generalkonsul. Först genom nåd. beslut af 1883 $\frac{19}{1}$ kom indragningen till stånd från och med år 1884, och detta hade till följd, att under ett par år i hela Italien icke fanns någon sv.-no. konsulattjänsteman, som uppbar lön på stat (jfr Genua). Generalkonsulernas säte var tidigare Turin, sedermera Rom. Genom beslut 1906 $\frac{28}{9}$ förenades ånyo uppdraget att vara generalkonsul med ministerposten vid k. italienska hofvet.

Generalkonsuler för Italien.

*grefve Carl Wachtmeister	tf. 1850 $\frac{25}{9}$ —	1858 $\frac{16}{12}$
*grefve Carl Edvard Vilhelm Piper . . .	tf. 1859 $\frac{2}{9}$ —	1861 $\frac{20}{7}$
*frih. Carl Fredrik Lotarius Hochschild	tf. 1861 $\frac{18}{10}$	
	ord. 1863 $\frac{27}{3}$ —	1865 $\frac{11}{4}$
*grefve Carl Edvard Vilhelm Piper . . .	ånyo 1865 $\frac{27}{10}$ —	1872 $\frac{25}{11}$
*frih. (grefve) Hans Henrik von Essen	1873 $\frac{26}{9}$ —	1877 $\frac{26}{6}$
*Frans Theodor Lindstrand	1877 $\frac{17}{8}$ —	1883 $\frac{31}{12}$
*frih. Carl Nils Daniel Bildt	1906 $\frac{28}{9}$ —	

Ancona.

Härvarande vicekonsulat förklarades skola blifva konsulat genom nåd. fullmakten 1815 $\frac{31}{5}$. Det var olönadt, och dess distrikt omfattade enligt k. br. 1823 $\frac{1}{10}$ den vid Adriatiska hafvet belägna kusten af Kyrkostaten. Enligt k. br. 1850 $\frac{25}{5}$ skulle konsulatet vid d. v. innehafvarens afgång indragas, och enligt k. br. 1851 $\frac{15}{8}$ skulle detsamma ersättas af ett vicekonsulat under konsulatet i Rom, men sedan ledigheten in-

Florens.

Genom beslut 1836 $\frac{26}{4}$ utnämndes en aflönad agent för de svensk-norska handels- och sjöfartsintressena i hela Italien med säte i Florens. Befattningen indrogs vid förste innehafvarens afgång 1850 $\frac{25}{9}$ såsom ej upptagen i k. br. s. å. $\frac{25}{5}$ (jfr dock k. br. 1852 $\frac{28}{7}$). På sätt och vis fortlefde dock sysslan i det s. d. (1850 $\frac{25}{9}$) åt K. Maj:ts chargé d'affaires i de italienska staterna gifna uppdraget att vara generalkonsul ad interim (jfr ofvan).

Genom beslut 1907 $\frac{22}{2}$ upprättades i Florens ett konsulat med distrikt omfattande Toscana med undantag af kuststräckan.

*Johan Vilhelm Bergman	1836 $\frac{26}{4}$	—	1850 $\frac{25}{9}$
Hans Seitz (f. 1878)	1907 $\frac{22}{2}$	—	1911 $\frac{12}{5}$
Ferdinand Gaspard Berry (f. 1862)	1911 $\frac{12}{5}$	—	

Genua.

Det 1748 upprättade konsulatet i Genua för republiken af samma namn stod vakant åren 1751—1766, ehuru förslag såväl 1758 som 1760 varit å bane om dess återupprättande (se kommerskoll. prot. 1760 $\frac{16}{5}$). När detta 1767 egde rum, hade initiativet därtill tagits af svenske ministern grefve Barck (se kansli- och kommerskoll. gem. utl. 1766 $\frac{17}{11}$). Enligt K. Maj:ts beslut 1793 $\frac{14}{5}$ egde konsuln rätt att uppbära 15 pesos af hvarje svenskt fartyg, som ej var adresseradt till honom själf, och detta stadgande skulle enligt kommerskoll. cirkulär 1833 $\frac{21}{8}$ fortfarande och t. v. hafva gällande kraft (jfr k. br. 1824 $\frac{5}{5}$ och 1833 $\frac{29}{6}$). Enligt k. br. 1823 $\frac{1}{10}$ skulle distriktet omfatta den italienska kusten från franska gränsen till hertigdömet Lucca. Beslutet af 1850 $\frac{25}{5}$ rörande ön Sardiniens läggande hit gick i verkställighet först 1903 (se nedan). Enligt k. br. 1877 $\frac{17}{8}$ skulle vid inträffande ledighet konsulatets i Livorno distrikt läggas under härvarande konsulat, och detta bekräftades genom k. br. 1886 $\frac{19}{12}$, hvarigenom det sistnämnda förändrades till ett aflönadt generalkonsulat (lön 10,000 kr.) med provinserna Piemont, Ligurien och Lombardiet till distrikt, hvartill kommo dels 1900 $\frac{8}{2}$ konsulatets i Livorno, dels 1903 $\frac{13}{11}$ det indragna konsulatets i Cagliari forna område (Sardinien).

Generalkonsulns lön höjdes 1890 $\frac{5}{9}$ till 12,000 kr. Vid omorganisationen 1906 indrogs s. å. $\frac{8}{6}$ generalkonsulatet och ersattes s. å. $\frac{28}{9}$ af ett lönlöst konsulat med i det stora hela oförändradt distrikt (Piemont, Ligurien, Lombardiet, Toscana, kuststräckan mellan denna provins och Campanien samt Sardinien) och visst anslag till kontorskostnader (3,500 kr.). Genom upprättandet af konsulatet i Milano minskades dock samtidigt distriktet med Lombardiet.

*François Delon	1748 $\frac{11}{4}$	—	1751
*Hieronymus Marchelli	1767 $\frac{12}{1}$	—	1776 $\frac{8}{2}$
*Jean Baptiste Lautier.	1778 $\frac{7}{8}$	—	1785 $\frac{2}{11}$

Messina.

Enligt k. br. 1823 $\frac{1}{10}$ skulle d. v. vicekonsuln i Messina blifva oberoende af konsulatet i Palermo och undfå konsulsdiplom, men vid hans afgång 1828 utnämndes ånyo endast en vicekonsul, ehuru med konsuls titel. Konsulatet är ej heller upptagit i k. br. 1850 $\frac{25}{5}$.

Genom k. br. 1868 $\frac{14}{5}$ hitflyttades konsulatet för Sicilien från Palermo. Det indrogs efter Messinas förstöring 1908 $\frac{28}{12}$ alldeles 1909 $\frac{16}{1}$, men ersattes s. å. $\frac{13}{11}$ af ett vicekonsulat under konsulatet i Neapel. Genom beslut 1903 $\frac{10}{7}$ tillerkändes konsuln ett kontorsanslag af 3,000 kr., som 1906 nedsattes till 1,500 kr.

Joseph Tripodo	1824 $\frac{8}{12}$	—	† 1828 $\frac{4}{12}$
Julius Klostermann (f. 1826; vk. 1865 $\frac{31}{5}$) .	1868 $\frac{27}{11}$	—	1882 $\frac{3}{2}$
*Claes Gustaf (Belinfante) Östberg	1882 $\frac{15}{9}$	—	1885 $\frac{24}{4}$
*Wilhelm Klouman	1885 $\frac{18}{12}$	—	1891 $\frac{13}{4}$
Johan Christian Martens (f. 1858)	1891 $\frac{18}{9}$	—	† 1908 $\frac{28}{12}$

Milano.

Väckt fråga om upprättandet af ett konsulat här i stället för det dittillsvarande vice konsulatet afslogs genom beslut 1897 $\frac{29}{10}$, men planen vann framgång genom beslut 1906. Distriktet omfattar Lombardiet, som förut räknades till Genua generalkonsulats område.

Guiseppe Janni (f. 1848; vk. 1906 $\frac{13}{3}$) [1] . . .	1907 $\frac{8}{2}$	—	

Neapel.

Fransmannen Toussaint Comble's ansökan att här blifva konsul afstyrktes af kommerskollegium 1743 $\frac{4}{11}$ och föranledde ej till någon åtgärd. Den med konungariket Båda Sicilierna s. å. ingångna handelstraktaten ansågs däremot af kollegiet i skrifvelse 1749 $\frac{9}{6}$ göra ett konsulat behöfligt och detta kom s. å. till stånd. Efter några års vakans efter 1794 (se k. br. s. å. $\frac{9}{9}$) beslöts återbesättandet 1798 $\frac{4}{10}$. Konsulatet skulle enligt k. br. 1823 $\frac{1}{10}$ hafva till distrikt konungariket Neapel (förut hade äfven Sicilien, med undantag af Palermo, från år 1816 hithört) och ombildades genom k. br. 1850 $\frac{25}{5}$ till ett generalkonsulat för Italien med Neapel till omedelbart distrikt. Enligt k. br. 1851 $\frac{15}{8}$ skulle emellertid bestämmelserna i sistnämnda k. br. ej hafva afseende på dåvarande konsuln, och vid dennes afgång 1862 befanns, att generalkonsulatet, så länge det var förenadt med K. Maj:ts beskickning, som residerade i Turin, ej kunde flyttas till Neapel. K. br. 1862 $\frac{13}{6}$ föreskref till följd häraf, att med konsulatets i Neapel återbesättande skulle anstå, men göromålen t. v. genom utrikesministern anförtros åt lämplig person. Enligt k. br. 1877 $\frac{17}{8}$ skulle generalkonsulatet, som således ej någonsin blef besatt, ersättas af ett olönadt konsulat med

[1]) Jfr Bombay, s. 363 ofvan.

att af hvarje ankommande svenskt fartyg uppbära 5 pesos duros reglerades genom k. br. 1833 $\frac{29}{6}$. Konsulatet flyttades till Messina genom k. br. 1868 $\frac{14}{5}$.

Seraphino Rap (gk. 1829 $\frac{28}{8}$) . . . . . 1818 $\frac{15}{7}$ — † 1835 $\frac{3}{7}$
Sebastian de San Malato (f. 1793; gk. 1838 $\frac{8}{1}$) 1836 $\frac{26}{4}$ — † 1867 $\frac{16}{9}$

Rom.

Redan 1762 föreslogs till konsul här en handlande Susuraglia, men frågan förföll och konsulatet upprättades ej förrän 1783. Rörande konsulatets tidvisa karaktär af konstagentur se kansli- och kommerskoll. gem. utl. 1821 $\frac{12}{4}$. Dess distrikt utgjorde 1823 Kyrkostaten med undantag af kuststräckorna vid Medelhafvet (se Civita Vecchia) och Adriatiska hafvet (se Ancona), men skulle enligt k. br. 1850 $\frac{25}{5}$ utsträckas till hela Kyrkostaten. Genom k. br. 1877 $\frac{17}{8}$ inskränktes distriktet till att omfatta endast staden Rom (jfr Livorno), men genom k. br. 1891 $\frac{18}{9}$ utvidgades det åter till att omfatta provinsen af samma namn (Rom eller Latium) med undantag af kuststräckan. Ett enligt nådigt beslut 1855 $\frac{8}{2}$ utgående kontorsanslag af 2,000 kr., som 1881 $\frac{1}{7}$ höjdes till 3,000, indrogs 1891 $\frac{18}{9}$.

*Francesco Piranesi . . . . . 1783 $\frac{17}{2}$ — 1798
*Ulysses Pentini . . . . . 1804 $\frac{12}{10}$ — † 1820 $\frac{6}{10}$
Giovanni Cassio (vk. 1817 $\frac{27}{6}$) . . . . . 1826 $\frac{13}{7}$ — † 1842 $\frac{6}{9}$
Antonini . . . . . tf. 1842 — † 1844 $\frac{2}{1}$
Carl Armellini . . . . . 1846 $\frac{15}{1}$ — 1849 $\frac{8}{10}$
Giovanni Bravo (f. 1799) . . . . . tf. 1849 $\frac{8}{10}$ — 1852 $\frac{28}{7}$; ord. 1855 $\frac{8}{2}$ — † 1876 $\frac{29}{4}$
*Christian Samuel Arfvidsson . . . . . tf. 1852 $\frac{28}{7}$ — 1854 $\frac{26}{5}$
Oscar Alexander Ræder (f. 1844; vk. 1875) tf. 1875 $\frac{29}{12}$ — † 1877 $\frac{16}{11}$
*grefve Adolf Gabriel Barnekow . . . . . 1878 $\frac{12}{4}$ — 1879 $\frac{11}{7}$
Christoffer Andreas Myhlenphort (f. 1837) . 1879 $\frac{12}{12}$ — † 1891 $\frac{7}{3}$
Herman Bohn (f. 1858; gk. 1906 $\frac{25}{5}$) . . . 1892 $\frac{17}{6}$ —

Trapani.

Här funnos tidigare vicekonsuler, af hvilka Ignazio M. Lamia nämnes redan på 1760-talet. Enligt k. br. 1823 $\frac{1}{10}$ skulle d. v. vicekonsuln under sin tjänstetid vara oberoende af konsulatet i Neapel och undfå konsuls diplom. Han fick därjämte rätt att af ankommande svenska fartyg uppbära afgifter à 5 pesos duros (jfr k. br. 1833 $\frac{29}{6}$). Efter dennes förflyttning till Palermo tillsattes ånyo i vanlig ordning vicekonsuler.

Sebastian de San Malato (f. 1793) . . . . . 1824 $\frac{8}{12}$ — 1836 $\frac{26}{4}$

Vid omregleringen 1906 indrogs generalkonsulatet i Kobe och dess funktioner öfvertogos af den svenska beskickningen i Tokio (se denna ort).

*Peter Martin Ragnar Ottesen . . . . . 1901 $\frac{22}{3}$ — 1904 $\frac{22}{4}$
*Ole Skybak . . . . . tf. 1903 $\frac{22}{7}$ — 1905 $\frac{17}{11}$
*Axel Torsten Uddén . . . . . tf. 1905 $\frac{1}{12}$ — 1906 $\frac{28}{9}$

Tokio.

Genom beslut 1906 $\frac{28}{9}$ uppdrogs generalkonsulatet i Japan åt K. Maj:ts minister därstädes. S. d. anställdes här en aflönad vicekonsul (lön 9,000 kr.), som tillika skulle tjänstgöra vid beskickningen. Vid 1913 års riksdag har godkänts K. Maj:ts proposition om sistnämnda sysslas indragning.

Generalkonsul.

*Gustaf Oscar Wallenberg . . . . . 1906 $\frac{28}{9}$ —

Vicekonsuler.

*Axel Torsten Uddén . . . . . 1906 $\frac{28}{9}$ — 1911 $\frac{30}{9}$
*Carl Oscar Cederlöf . . . . . 1911 $\frac{30}{9}$ — 1913 $\frac{31}{12}$

Kina.

Genom k. br. 1844 $\frac{21}{2}$ fick kommerskoll. i uppdrag att inkomma med förslag på lämplig person till handelsagent i Kina, och härtill utnämndes 1844 $\frac{20}{6}$ grosshandlaren Carl Fredrik Liljewalch, som dock efter afslutandet af handelstraktaten i Kanton 1847 $\frac{20}{3}$ återvände till Sverige. 1867 $\frac{30}{12}$ förordnades premierlöjtnanten i flottan Herman Annerstedt att vara diplomatisk konsularagent i Ostindien. När han efter någon tids vistelse i hemlandet 1870 $\frac{11}{11}$ fick afsked, bestämdes att frågan om efterträdare skulle hvila och agentens göromål öfvertagas af generalkonsulatet i Shanghai med biträde af en aflönad vicekonsul.

Kanton.

Tidigare fanns här anställd en vicekonsul med jämförelsevis självständig ställning, men efter Robert Berry's (1813 $\frac{22}{9}$ — 1827 $\frac{19}{9}$) afskedstagande anställdes för en tid ingen efterträdare. Först genom k. br. 1850 $\frac{25}{5}$ inrättades här ett olönadt generalkonsulat, hvars distrikt omfattade hela kejsardömet Kina. Genom beslut 1853 $\frac{3}{6}$ skildes från distriktet brittiska kolonien Hongkong (jfr Victoria). Den förste innehafvaren af generalkonsulsbefattningen lämnade dock redan

Liberia.

Monrovia.

Konsulatet för republiken Liberia upprättades genom k. br. 1865 $\frac{13}{9}$, sedan en handels- och sjöfartstraktat 1863 afslutats med denna stat.

Samuel Ford Mac Gill . . . . . 1865 $\frac{13}{9}$ — † 1871 $\frac{26}{6}$
W. S. Anderson . . . . . 1871 $\frac{21}{12}$ — † 1872 $\frac{27}{9}$
William Frederick Nelson . . . . . 1874 $\frac{25}{9}$ — † 1875 $\frac{13}{11}$
Edward Wilmot Blyden . . . . . 1877 $\frac{26}{2}$ — 1878 $\frac{24}{5}$
Garretson Warner Gibson . . . . . 1878 $\frac{24}{5}$ — 1879 $\frac{23}{8}$
Charles Anthony Snetter (f. 1852) . . . . . 1879 $\frac{23}{8}$ — † 1882 $\frac{31}{5}$
Marinus Adrianus Aenmeij (f. 1835) . . . . 1884 $\frac{18}{7}$ — 1899 $\frac{}{8}$
J. Vieweg . . . . . { tjf. 1899 / tf. 1904 $\frac{5}{3}$ — 1914
Willem Reilingh (f. 1878) . . . . . 1914 $\frac{27}{6}$ —

Luxemburg.

Ett särskildt (olönadt) konsulat för storhertigdömet Luxemburg upprättades genom beslut 1907 $\frac{22}{2}$ med station i staden af samma namn.

Luxemburg.

Paul Gredt (f. 1864) . . . . . 1907 $\frac{22}{2}$ —

Madagaskar.

Se Frankrike, Tamatave.

Marocko.

Konsulatet upprättades efter freden 1764 och hade till en början sitt säte i Sale, senare i Tanger. Konsuln var aflönad, tidigast med 3,870 riksd. Hamb. b:o, men hade före 1833 ingen rätt att uppbära konsulatafgifter af svenska fartyg. Vid den år 1854 inträffade ledigheten bestämdes lönen åt blifvande generalkonsul till 2,000 riksd. Hamb. b:o, men dessutom skulle han uppbära 700 piaster (= omkr. 666

Vera Cruz.

Ett konsulat här upprättades genom k. br. 1850 $\frac{25}{5}$, men stod vakant till 1861, då det alldeles indrogs. Frågan om dess återupprättande skulle t. v. hvila enligt k. br. 1871 $\frac{21}{12}$, men afgjordes genom k. br. 1876 $\frac{15}{7}$. Den andre konsuln i ordningen blef generalkonsul 1880 $\frac{2}{7}$, men vid hans afskedstagande 1886 $\frac{19}{11}$ beslöts, att generalkonsulatet, som haft till distrikt Mexikos hela område med undantag af staden med samma namn, skulle upphöra och ersättas af ett konsulat med ett till staden Vera Cruz inskränkt distrikt. Genom beslut 1894 $\frac{30}{11}$ indrogs äfven konsulatet och ersattes af ett vicekonsulat under generalkonsulatet i Mexiko (se denna ort).

Charles Wiese (f. 1843; tilltr. ej) . . . . . 1876 $\frac{15}{7}$ — 1879 $\frac{23}{5}$
Frederik Meredin Petersen (f. 1845; gk. 1880 $\frac{2}{7}$) 1879 $\frac{23}{5}$ — 1886 $\frac{19}{11}$
Carlos Guillermo Mertens (f. 1852) . . . . . 1886 $\frac{19}{11}$ — 1894 $\frac{30}{11}$

Monaco.

Ett konsulat med furstendömet Monaco till distrikt upprättades genom k. br. 1877 $\frac{18}{5}$. Det indrogs genom k. br. 1886 $\frac{28}{5}$, men återupprättades genom k. br. 1890 $\frac{5}{9}$, sedan det visat sig, att konsuln i Marseille ej utan särskildt exeqvatur i furstendömet kunnat sätta sig i förbindelse med därvarande myndigheter.

Monaco.

grefve Georges Bernard d'Auzac (f. 1844) . . 1877 $\frac{18}{5}$ — 1886 $\frac{28}{5}$
Jean Baptiste Antoine Maistre (f. 1841; vk. 1886 $\frac{15}{4}$) 1890 $\frac{5}{9}$ — † 1897 $\frac{27}{6}$
Eugène de Millo (f. 1866) . . . . . 1899 $\frac{30}{6}$ — 1906 $\frac{18}{5}$
Eugène Victor Joseph Marquet (f. 1864) . . . 1908 $\frac{15}{5}$ —

Nederländerna.

Generalkonsulatet för Nederländerna och Belgien uppdrogs genom beslut 1906 $\frac{28}{9}$ åt K. Maj:ts minister vid hofven i Haag och Brüssel, i sammanhang hvarmed en kanslistsyssla inrättades vid beskickningen. Rörande det tidigare generalkonsulatet, se Amsterdam.

Haag.

(Jfr Brüssel).

*frih. Gustaf Mikael Melker Falkenberg . . . 1906 $\frac{28}{9}$ — 1908 $\frac{17}{6}$
*grefve Johan Jakob Albert Ehrensvärd . . . 1908 $\frac{17}{6}$ — 1910 $\frac{8}{10}$
*Carl Fredrik af Klercker . . . . . 1910 $\frac{9}{12}$ —

gits 1790 $\frac{21}{1}$, men efter förste innehafvarens afgång 1811 återbesattes det ej. Sedermera (1815 $\frac{1}{2}$) upprättades här ett vicekonsulat, hvars innehafvare förordnades af K. Maj:t, men hvars göromål enligt k. br. 1818 $\frac{4}{2}$ och 1823 $\frac{1}{10}$ vid inträffande ledighet skulle öfvertagas af konsulatet i Amsterdam.

Genom k. br. 1906 $\frac{11}{6}$ återupprättades konsulatet med provinserna Sydholland, Zeeland, Nordbrabant och Limburg till distrikt, och enligt samma k. br. anställdes här jämväl en aflönad vice konsul (lön 7,200 kr. utom kontorsanslag af 1,500 kr. fr. o. m. 1909; lönen höjdes vid 1910 års riksdag till 9,000 kr.).

Konsuler.

*F. P. Bicker-Caarten	1796 $\frac{4}{3}$ —	1811
Cornelis Kolff (f. 1858; gk. 1907 $\frac{8}{2}$)	1906 $\frac{28}{9}$ —	

Vicekonsul.

*Johannes Edvard Folkardus Folkard von Scherling	(1902 $\frac{26}{6}$) 1906 $\frac{28}{9}$ —	

Batavia.

Det tidigare (1798) här upprättade konsulatet med de nederländska besittningarne i Ostindien till distrikt återbesattes ej efter förste innehafvarens frånfälle. Genom k. br. 1844 $\frac{21}{2}$ förordnades väl om konsulatets återupprättande, men redan s. å. $\frac{29}{6}$ upprefs detta beslut (jfr k. br. 1847 $\frac{24}{9}$). Enligt k. br. 1850 $\frac{25}{5}$ skulle konsulatet upprättas, så snart nederländska regeringen därtill lämnat tillstånd. Detta gafs emellertid ej i annan form än att tillmötesgående utlofvades åt den i Batavia bosatte person, som kunde få i uppdrag att biträda svenska och norska sjömän, hvarför K. Maj:t 1853 $\frac{18}{1}$ beslöt tillsätta en person, »som i konsuls ställe kunde ombesörja de en sådan tillkommande åligganden». Utnämning till konsul egde emellertid sedan rum för samma person 1856 $\frac{7}{11}$, sedan en konvention blifvit afslutad med nederländska regeringen 1855 $\frac{10}{9}$. Konsulatet indrogs genom beslut 1905 $\frac{20}{1}$ i sammanhang med inrättandet af konsulatet i Soerabaja.

*Johan Tranchell	1798 $\frac{9}{8}$ —	† 1805
Edvard Büsing	tf. 1853 $\frac{18}{1}$	
	ord. 1856 $\frac{7}{11}$ —	1857 $\frac{24}{11}$
Willem Willemzoon Suermondt (f. 1830)	1858 $\frac{22}{10}$ —	† 1896 $\frac{8}{8}$
Willem s'Jacob	1897 $\frac{12}{3}$ —	1899 $\frac{15}{12}$
Carl Heinrich Friedrich Weber (f. 1848)	1900 $\frac{22}{6}$ —	1903 $\frac{8}{5}$
Johan Henrik Landberg	tf. 1903 $\frac{8}{5}$ —	1905 $\frac{20}{1}$

Narvik.

Konsulatet (olönadt) upprättades genom beslut 1907 $\frac{22}{3}$ med distrikt omfattande Nordlands, Tromsö och Finmarkens amt. Genom beslut 1912 $\frac{1}{6}$ upprättades här med samma distrikt (på extra stat) ett lönadt konsulat (9,000 kr. lön), som dock redan 1913 förändrades till aflönadt vicekonsulat (med samma lön på ordinarie stat).

Hans Jörgen Henschien (f. 1855)	1907 $\frac{22}{3}$ —	1909 $\frac{20}{11}$
*Erik Einar Ekstrand	tf. 1910 $\frac{22}{2}$ —	1913 $\frac{11}{4}$
*Carl Otto David von Dardel	tf. 1913 $\frac{11}{4}$	
	ord. s. å. $\frac{31}{12}$ —	

Stavanger.

Konsulatet upprättades 1907 $\frac{22}{3}$ med distrikt omfattande Stavangers amt.

Abraham Norman Ulstrup (f. 1857)	1907 $\frac{22}{3}$ —	

Trondhjem.

Konsulatet (olönadt) upprättades 1907 $\frac{22}{3}$. Dess distrikt omfattar Romsdals samt Söndre och Nordre Trondhjems amt.

*Gustaf Oscar Örn	1907 $\frac{22}{3}$ —	1912 $\frac{30}{8}$
Adolf Ferdinand Öien (f. 1849)	1912 $\frac{11}{10}$ —	

Panama.

Konsulatet upprättades genom k. br. 1846 $\frac{13}{11}$ och skulle enligt k. br. 1850 $\frac{25}{5}$ omfatta de till Mexiko, Centralamerika och Nya Granada hörande, vid Stilla hafvet belägna hamnar. Frågan om dess återbesättande, som enligt k. br. 1871 $\frac{21}{12}$ skulle hvila, upptogs först genom k. br. 1882 $\frac{15}{9}$, som bestämde konsulatets distrikt till staten och staden Panama. Sedan konsulatet ånyo stått vakant åren 1897—1898 indrogs det alldeles genom k. br. 1899 $\frac{23}{1}$ och ersattes af ett vicekonsulat under konsulatet i Santa Fé de Bogotà, men förändrades genom k. br. 1908 $\frac{15}{5}$ åter till konsulat, fortfarande med republiken Panama till distrikt.

Panama.

*Ernst Zachrisson	tf. 1847 $\frac{12}{2}$	
	ord. s. å. $\frac{17}{12}$ —	1853 $\frac{9}{12}$
Gustaf Oscar Gyllich	1882 $\frac{15}{9}$ —	1884 $\frac{18}{1}$
Manuel José Diez y Quesada (f. 1834) . . .	1884 $\frac{18}{1}$ —	† 1897 $\frac{10}{4}$
Rudolph Bierman de S:t Malo (f. 1865) . .	1908 $\frac{15}{5}$ —	

---

tjänstetid, men skulle därefter utbytas mot de i k. br. 1833 $\frac{29}{6}$ föreskrifna afgifter. Efter 1815 blef titeln ånyo konsul, men innehafvaren af sysslan hade personlig titel af generalkonsul och uppbar ända till 1858 ett traktamente af 3,500 riksd. Hamb. b:o. Genom k. br. 1850 $\frac{25}{5}$ fick äfven befattningen namn af generalkonsulat med hela Portugal till distrikt. Genom beslut 1858 $\frac{20}{4}$ förordnades, att generalkonsuln, som i egenskap af chargé d'affaires äfven skulle hafva diplomatiskt uppdrag, från konsulsfonden egde uppbära en aflöning af 2,500 riksd. Hamb. b:o. Genom k. br. 1882 $\frac{15}{12}$ ökades generalkonsulns lön från dåvarande 8,000 till 15,000 kr. och befattningen förenades med beskickningschefsämbetet. Det lönade generalkonsulatet indrogs emellertid genom beslut 1902 $\frac{11}{1}$ med årets utgång och ersattes af ett oaflönadt generalkonsulat, hvars innehafvare var skyldig att af inflytande konsulatafgifter bestrida aflöningen af en svensk eller norsk sekreterare med 4,000 kr. Vid omregleringen 1906 förenades ånyo generalkonsulsbefattningen med beskickningen, som numera var gemensam för Portugal och Spanien (se Madrid). Samtidigt upprättades ett konsulat (olönadt men med 1,500 kr. kontorsanslag) i Lissabon med distrikt, omfattande Portugals hamnar samt Madeira, Azorerna och Cap-Verdeöarna.

Agenter, konsuler och generalkonsuler.

*Albrekt Otto von Vegesack	1663 $\frac{15}{4}$	—	1669
*Nils Simons	1669 $\frac{6}{11}$	—	† 1704 $\frac{5}{5}$
*Joakim de Bèsche	1704 $\frac{26}{7}$	—	1721 $\frac{3}{11}$
*Carl Henrik Harmens	1721 $\frac{21}{11}$	—	1727
*Anders Bachmansson, adl. Nordencrantz	1727 $\frac{9}{10}$	—	1738 $\frac{6}{2}$
*Arvid Arfwedson	1738 $\frac{27}{2}$	—	† 1756
*Jean Bedoire, adl. de Bedoire	1757 $\frac{21}{2}$	—	1778 $\frac{17}{11}$
*Adolf Ludvig Ström	1778 $\frac{17}{11}$	—	† 1781 $\frac{21}{5}$
*Johan Albert Kantzow[1])	1782 $\frac{25}{6}$	—	1808 $\frac{12}{8}$
*Lorentz Westin	1813 $\frac{21}{4}$	—	1816 $\frac{6}{3}$
*Carl Adolf Kantzow	1816 $\frac{6}{3}$	—	1860
*Johan Fredrik Sebastian Crusenstolpe	1860 $\frac{20}{10}$	—	† 1882 $\frac{23}{7}$
*grefve Albert Magnus Carl Otto Pontus Steenbock	1883 $\frac{4}{5}$	—	1890 $\frac{16}{10}$
*grefve Axel August Cronhielm	tf. 1890 $\frac{16}{10}$		
	ord. 1896 $\frac{4}{12}$	—	1901 $\frac{1}{3}$
*Carl Alfred Bock	tf. 1901 $\frac{1}{3}$	—	1902 $\frac{19}{12}$
Einar Dundas (f. 1852)	1902 $\frac{19}{12}$	—	1906 $\frac{26}{1}$
Max Leopold Wimmer (f. 1879)	1906 $\frac{26}{10}$	—	

[1]) Förre vicekonsuln Fernando José van Zittert, som 1811 uppträdde som svensk handelsagent här, hade som sådan ingen autorisation.

Galatz.

Konsulatet upprättades genom k. br. 1863 $\frac{17}{2}$ med distrikt omfattande Rumänien och Turkiets Donauströnder. Efter upprättandet af generalkonsulatet i Bukarest 1907, omfattar distriktet staden Galatz samt departementen Covurlui och Tulcea med hamnen Sulina.

Louis Mendl (f. 1825; vk. 1861 $\frac{22}{11}$) . . . . 1863 $\frac{27}{10}$ — † 1895 $\frac{2}{7}$

Sigismond Mendl (f. 1853) . . . . . { tf. 1895 $\frac{12}{7}$ / ord. 1896 $\frac{4}{12}$ — † 1911 $\frac{01}{5}$

Marco Mendl (f. 1862) . . . . . 1911 $\frac{2}{6}$ —

Ryssland.

S:t Petersburg.

Det konsulat, som 1761 $\frac{2}{2}$ här upprättades, förklarades genom k. br. s. å. $\frac{1}{6}$ omfatta hela ryska riket och fick 1770 $\frac{22}{2}$ namn af generalkonsulat, men hade enligt k. br. 1823 $\frac{1}{10}$ till omedelbart distrikt endast det Petersburgska guvernementet jämte Kronstadt. Genom k. br. 1850 $\frac{25}{5}$ skulle generalkonsulatet som sådant gälla hela Ryssland, men till omedelbart distrikt hafva hamnarne i Ingermanland och Estland. Enligt beslut 1894 $\frac{16}{6}$ utvidgades sistnämnda område till sagda provinser i deras helhet och genom beslut 1904 $\frac{11}{3}$ lades härtill äfven guvernementen Olonets, Novgorod och Pskov.

Generalkonsulatet, som enligt flera under 1700-talet vid olika tillfällen fattade beslut (se k. br. 1773 $\frac{1}{11}$ och 1781 $\frac{26}{4}$ samt kommerskoll. instr. 1791 $\frac{1}{3}$) haft att uppbära konsulade af svenska fartyg, fick enligt K. Majt:s beslut 1811 $\frac{29}{8}$ samma rätt bekräftad, så att för hvarje till S:t Petersburg och Kronstadt ankommande svenskt fartyg skulle erläggas tre rubel i silfver, men från 1833 $\frac{29}{6}$ skulle konsulatafgifterna uppbäras i enlighet med då utfärdade allmänna bestämmelser, och enligt k. kungörelsen 1839 $\frac{15}{5}$ enligt en särskildt för Ryssland fastställd taxa (jfr k. kung. 1840 $\frac{27}{7}$). Senare tillerkändes konsulatet ett kontorsanslag af 6,500 kr.. som 1906 $\frac{11}{5}$ nedsattes till 4,000 kr. Genom beslut 1906 $\frac{20}{6}$ ombildades emellertid generalkonsulatet till aflönadt (lön 18,000 kr.) med distrikt, omfattande hela ryska riket med undantag af Finland, men med ett omedelbart område bestående af staden och guvernementet S:t Petersburg samt guvernementen Olonets, Novgorod, Tver, Pskov, Vitebsk, Kowno, Estland, Livland, Kurland, Vologda, Vjatka och Perm. Vid riksdagen 1913 har med anledning af en k. proposition beslut fattats om generalkonsulatets ersättande af ett konsulat (lön 16,000 kr.).

Under några år på 1700-talet fanns här en konsul anställd vid sidan af (den tjänstfrie) generalkonsuln, nämligen Claes Bartholemeus Peyron, som utnämndes 1781 $\frac{26}{4}$, men upphörde med sin verksamhet till följd af det 1788 utbrytande kriget.

gift.» I sammanhang härmed fördelades lönen, så att en tredjedel eller 4,000 kr. skulle beräknas som resekostnadsgodtgörelse. Enligt beslut 1903 $\frac{18}{9}$ skulle konsulatet ånyo benämnas generalkonsulat, och lönen bestämdes till 11,000 kr.

Vid omregleringen 1906 indrogs generalkonsulatet icke genast, utan uppehölls på förordnande af f. d. generalkonsuln. Det ersattes enligt beslut 1909 $\frac{7}{5}$ af ett aflönadt vicekonsulat vid generalkonsulatet i S:t Petersburg (se denna ort), hvars innehafvare skulle vara skyldig tjänstgöra på båda dessa orter (lön 10,000 kr.).

Abraham Emil Roussatier (vk. 1815 $\frac{1}{2}$)[1]	1816 $\frac{24}{7}$ —		1838 $\frac{11}{5}$
	ånyo tf. 1839 $\frac{1}{3}$		
	och ord. 1843 $\frac{29}{4}$ —		† 1850 $\frac{8}{8}$
Vilhelm Roussatier	tf. 1850 $\frac{28}{3}$ —		1853 $\frac{22}{4}$
	och ånyo 1853 $\frac{9}{12}$ —		1854 $\frac{30}{6}$
*Hans Andreas Bruenech	1853 $\frac{22}{4}$ —		† s. å. $\frac{4}{9}$
*Balthasar Seehmann Fleischer	1854 $\frac{30}{6}$ —		1872 $\frac{21}{6}$
*David Christian Bodom	1872 $\frac{18}{10}$ —		1886 $\frac{9}{1}$
*Conrad Falsen	1886 $\frac{1}{1}$ —		† 1898 $\frac{14}{5}$
*Henrik Anton Falsen	tf. 1898 $\frac{18}{5}$		
	ord. 1900 $\frac{24}{3}$ —		1905 $\frac{31}{10}$

Astrachan.

Ett olönadt konsulat med distrikt, omfattande Volgas floddal samt ryska hamnarne vid Kaspiska hafvet, för så vidt de icke hörde under konsulatet i Baku, upprättades här genom beslut 1897 $\frac{17}{12}$, men platsen blef aldrig besatt, och distriktet lades 1907 $\frac{7}{1}$ formligen under konsulatet i Baku (se denna ort).

Baku.

Konsulatet upprättades genom beslut 1896 $\frac{4}{12}$ med distrikt omfattande staden Baku med område. Genom beslut 1907 $\frac{7}{1}$ utvidgades distriktet att omfatta jämväl guvernementen Astrachan, Dagestan, Jelisavetpol, Erivan, Kars, Terska kosackernas land samt Tiflis.

*Karl Vilhelm Hagelin	1896 $\frac{4}{12}$ —		1905 $\frac{17}{11}$
*Johan Axel Lambert	tf. 1905 $\frac{17}{11}$		
	ord. 1907 $\frac{5}{7}$ —		1909 $\frac{2}{4}$
*Knut Gustaf Malm	1909 $\frac{15}{10}$ —		

[1]) Kallas i diplomet 1816 $\frac{24}{7}$ Louis Roussatier, hvilket namn några år äfven inflöt i statskalendern. Familjen R. var befryndad med svenska släkten Peyron.

Libau.

Konsulatet, som upprättades på grund af kansli- och kommerskollegiernas gemensamma underd. hemställan af 1784 $\frac{8}{3}$ och som före 1833 icke hade rätt att uppbära konsulatafgifter, omfattade enligt k. br. 1823 $\frac{1}{10}$ guvernementet Mitau eller hela det forna Kurland intill gränsen af Preussen. Det indrogs på grund af k. br. 1850 $\frac{25}{5}$, men skulle enligt k. br. 1851 $\frac{15}{8}$ först vid d. v. innehafvarens afgång ersättas med ett vicekonsulat under konsulatet i Riga. Jfr k. br. 1859 $\frac{2}{9}$.

*Didrik Benjamin Tetsch	1784 $\frac{8}{12}$ —	1793 $\frac{11}{1}$
*Fredrik Vilhelm Trantz	1794 $\frac{14}{3}$ —	† 1812
*Jakob G. Harmsen	1813 $\frac{28}{7}$ —	† 1845 $\frac{22}{1}$
Ludolf Schley (f. 1798)	tf. 1845 $\frac{18}{6}$	
	ord. 1846 $\frac{1}{4}$ —	† 1859 $\frac{16}{6}$

Moskva.

De redan tidigt efter freden i Stolbova 1617 här anställda faktorerna bodde i det jämlikt sagda fred år 1618 till svenska köpmän upplåtna handels- och varuhuset vid Tvergatan, som under stora ofreden måste utrymmas, men i senare freder med Ryssland återställdes till svenska kronans disposition. Nya faktorer blefvo emellertid ej efter freden i Nystad tillsatta, och huset begagnades endast af svenska beskickningen vid tillfälliga besök i Moskva. 1754 utnämndes af svenske ministern en kommissarie för egendomens vård, men när den förste innehafvaren af denna syssla blifvit konsul i S:t Petersburg 1761, utsågs ingen efterträdare förrän 1778. Den då tillsatte kommissarien dog 1802 och efterträddes af sin son, som lefde till 1845. Året därpå begärde den i Moskva bosatte svenskfödde handlanden Fredrik Höppener att få blifva kommissarie och på samma gång konsul i Moskva, men denna ansökan föranledde till ingen åtgärd, bl. a. därför att den siste kommissarien på egen bekostnad efter vådeld återuppbyggt husen på tomten och dessa således egdes af hans sterbhus, af hvars medlemmar sonen A. Praviloff Sundler ännu 1874 bebodde egendomen utan att dock vara anställd i svenska statens tjänst. Sistnämnda år afträddes tomten till ryska staten mot byte med den s. k. ryssgården i Stockholm. Se vidare kanslikoll. underd. skrifvelse 1754 $\frac{2}{12}$, sekreta utskottets underd. skrifvelse 1766 $\frac{29}{8}$, kanslistyrelsens underd. skrifvelse 1814 $\frac{4}{3}$ och statsrådsprot. för finansärenden s. å. $\frac{20}{4}$, samt K. Maj:ts proposition N:r 35 till riksdagen 1874.

Det nuvarande konsulatet i Moskva upprättades genom k. br. 1872 $\frac{12}{4}$, men hade då endast staden Moskva till distrikt och var olönadt. Vid omregleringen 1906 blef konsuln aflönad (lön 15,000 kr.), och konsulsdistriktet utvidgades till att omfatta staden och guvernementet Moskva samt guvernementen Wladimir, Jaroslav, Kostroma, Ufa, Samara, Simbirsk, Orenburg, Pensa, Kasan, Nichni-Novgorod, Rjäsan,

menten Kutais, Cherson, Bessarabien, Podolien, Volhynien, Kiew, Tschernigow och Mohilew samt Svartahafsguvernementet.

John Wilkins (vk. 1818 $\frac{4}{8}$) . . . . . 1824 $\frac{25}{2}$ — † 1856 $\frac{29}{3}$
Ignaz Ephrussi (f. 1830) . . . . . 1857 $\frac{6}{10}$ — 1882 $\frac{29}{9}$
Robert John Wilkins (f. 1827; † 1909; vk. 1853 $\frac{7}{5}$) . . . . . 1883 $\frac{27}{4}$ — 1900 $\frac{25}{5}$
*Oscar Mauritz Heribert Osberg . . . . . 1902 $\frac{7}{3}$ —

Omsk.

Konsulatet upprättades genom beslut 1909 $\frac{20}{8}$ med distrikt omfattande guvernementen Tobolsk, Tomsk, Jenisejsk och Irkutsk samt områdena Akmolinsk, Semipalatinsk, Turgai och Ural.

Christian Ferdinand von Lange (f. 1874) . . . 1909 $\frac{20}{8}$ — 1911 $\frac{30}{12}$
Emil V. Stieglitz . . . . . 1913 $\frac{25}{4}$ —

Pskov.

Äfven här funnos under 1600-talet ett varuhus och kommersfaktorer, af hvilka senare några äro till namnen bekanta. Philip Vinhagen var sålunda anställd i Pskov 1683, som hans efterträdare nämnes Chr. Strauss, men redan 1686 befinnes Daniel Steven hafva tillträdt platsen, som 1693 innehades af Thomas Herbers.

Reval.

Konsulatet, som upprättades genom k. br. 1814 $\frac{16}{11}$ (tidigare förslag härom afslogos 1787 $\frac{17}{12}$ och 1792 $\frac{13}{4}$) och före 1833 saknade rätt att uppbära konsulatafgifter, omfattade enligt k. br. 1823 $\frac{1}{10}$ Estland. Det skulle enligt k. br. 1850 $\frac{25}{5}$ ersättas af ett vicekonsulat under generalkonsulatet i S:t Petersburg, men enligt k. br. 1851 $\frac{15}{8}$ uppsköts verkställigheten till tiden efter d. v. innehafvarens afgång.

*Carl Magnus Åhman . . . . . 1816 $\frac{3}{4}$ — 1827 $\frac{11}{1}$
Heinrich Johann Berg (f. 1784) . . . . . 1827 $\frac{29}{8}$ — † 1853 $\frac{5}{12}$

Riga.

Konsulatet, som upprättades på grund af kansli- och kommerskollegiernas hemställan 1776 $\frac{19}{2}$ och fick konsulatafgiftsfrågan ordnad genom K. Maj:ts beslut 1794 $\frac{14}{11}$ (jfr k. br. 1833 $\frac{29}{6}$ och k. kung. 1839 $\frac{15}{5}$) omfattade enligt k. br. 1823 $\frac{1}{10}$ Livland, hvartill 1859 $\frac{2}{9}$ lades det då indragna konsulatets i Libau distrikt eller Kurland. Genom k. br. 1881 $\frac{6}{8}$ förändrades detsamma till ett aflönadt konsulat (lön

Åbo.

Generalkonsulatet för Finland, som upprättades först några år efter detta lands afträdande till Ryssland (1813), hade före 1833 ingen rätt till konsulatafgifter i egentlig mening, men egde uppbära lösen för meddelad legalisering af certifikat enligt särskild taxa (jfr k. kung. 1839 $\frac{15}{5}$ och 1840 $\frac{27}{7}$), hvarjämte generalkonsuln uppbar traktamente och särskildt anslag från ministerstaten, som tillsammans utgjorde 1,250 riksd. Hamb. b:o. Distriktet omfattade enligt k. br. 1823 $\frac{1}{10}$ hela Finland. Generalkonsulatet flyttades till Helsingfors på grund af k. br. 1859 $\frac{19}{6}$, sedan en tidigare framställning i samma syfte afslagits genom k. br. 1846 $\frac{13}{11}$.

*Gustaf Adolf Bruncrona . . . . . 1813 $\frac{16}{6}$ — 1821 $\frac{28}{6}$
*Georg Henrik Samuel af Forselles . . . . . 1822 $\frac{9}{1}$ — 1859 $\frac{19}{6}$

Salvador.

San Salvador.

Konsulatet upprättades genom beslut 1903 $\frac{8}{5}$ med republiken Salvador till distrikt.

Walter Edmund Coldwell (f. 1858) . . . . . 1903 $\frac{18}{9}$ —

San Domingo.

Enligt k. br. 1825 $\frac{26}{8}$ skulle här ett konsulat upprättas, men genom k. br. 1826 $\frac{25}{10}$ uppsköts verkställigheten och skulle konsulsgöromålen bestridas af konsuln i Haiti. Ett särskildt konsulat för republiken San Domingo upprättades först genom k. br. 1876 $\frac{24}{3}$. Konsuln har sitt säte i staden af samma namn.

San Domingo.

David Coën (f. 1829) . . . . . 1876 $\frac{24}{3}$ — † 1894 $\frac{11}{7}$
Abraham Coën Léon (f. 1841) . . . . . 1894 $\frac{2}{11}$ — 1899 $\frac{2}{6}$
Lazar Pardo (f. 1854) . . . . . 1899 $\frac{2}{6}$ — 1906 $\frac{26}{1}$
José Ramon Abad . . . . . tf. 1906 — † 1912 $\frac{7}{8}$
Julio Senior . . . . . tf. 1912 — 1913

David Oakes Clark	tf. 1859 $\frac{10}{6}$	— [1])	1868 $\frac{31}{1}$
Paul Pickenpack	tf. 1868 $\frac{31}{1}$		
	ord. 1870 $\frac{15}{6}$	—	1871 $\frac{26}{6}$
Vincent Pickenpack	1871 $\frac{26}{6}$	—	1877 $\frac{26}{2}$
Wilhelm Theodor Müller (f. 1844)	1877 $\frac{26}{2}$	—	1885 $\frac{17}{7}$
Otto Weber (f. 1852)	1886 $\frac{29}{1}$	—	1893 $\frac{29}{3}$
Christian Brockmann (f. 1860)	1893 $\frac{29}{3}$	—	1903 $\frac{19}{7}$
Alfred Edgar Mohr (f. 1872; gk. 1912 $\frac{6}{12}$)	1904 $\frac{20}{5}$	—	

Spanien.

Generalkonsulatet för Spanien är sedan 1906 uppdraget åt svenske ministern i Madrid och Lissabon (jfr denna ort). Vid beskickningen är sedan s. å. för konsulsgöromålen anställd en aflönad kanslist, som är bosatt i Madrid (arfvode 3,000 kr.).

Generalkonsuler.

*Carl Daniel Robert Sager	1906 $\frac{28}{9}$	—	1907 $\frac{12}{7}$
*grefve Carl Haraldsson Strömfelt	1907 $\frac{7}{8}$	—	1913 $\frac{28}{9}$
*frih. Gustaf Mikael Melker Falkenberg	1913 $\frac{28}{11}$	—	

Kanslister.

*Knut Felix Bonnier	tf. 1906	—	1909.
*Bengt Carl Theodor Molin	1909 $\frac{27}{5}$	—	

Madrid.

Om generalkonsulatet, se ofvan.

Redan på 1750-talet fanns här anställd en handelsagent, Jean François van der Lepes, som fick fullmakt 1754 $\frac{11}{11}$, men vid hvars afgång någon efterträdare ej utnämndes.

Det nuvarande konsulatet upprättades genom k. br. 1883 $\frac{27}{4}$, enligt hvilket distriktet var endast staden Madrid. Genom beslut 1907 $\frac{15}{3}$ blef distriktet utvidgadt till att omfatta jämväl provinserna Madrid, Ciudad-Real, Badajoz, Cáceres, Toledo, Avila, Salamanca, Zamora, Valladolid, Segovia, Soria och Guadalajara. Konsuln eger uppbära ett kontorsanslag af 1,000 kr.

[1]) Lämnade Siam redan 1859, men fick afsked först 1868, sedan klagomål öfver försummade tjänstepligter slutbehandlats (jfr kommerskoll. skr. 1867 $\frac{15}{1}$ och utr.-dep:s skr. s. å. $\frac{2}{5}$).

tjänst. Beträffande den engelskfödde N. Guille, som utnämndes 1774, vägrade spanska regeringen hans erkännande såsom icke svensk undersåte, ehuru han för kompetens' vinnande skaffat sig burskap som borgare i Stockholm. Först med den svenskfödde V. Almgrens utnämning 1783 blef förhållandet annat. Konsulatet fick först genom k. br. 1833 $\frac{29}{6}$ rätt att uppbära konsulatafgifter.

Konsulatets distrikt omfattade enligt k. br. 1823 $\frac{1}{10}$ provinsen Catalonien samt efter d. v. konsulns i Alicante afgång äfven de Baleariska öarna. Konsuln fick genom beslut 1868 $\frac{31}{7}$ ett traktamente af 6,000 riksd. riksmynt och 1870 $\frac{8}{4}$ ett kontorsbidrag af 2,000 riksd. Därjämte tillerkändes han godtgörelse för minskade lästafgiftsinkomster genom k. br. 1874 $\frac{6}{3}$. Genom k. br. 1877 $\frac{26}{5}$ upprättades här ett aflönadt generalkonsulat (lön 12,000 kr.), hvars distrikt utgjordes af provinserna Gerona, Barcelona, Tarragona, Almeria, Granada och Malaga samt vid blifvande ledighet vid konsulatet i Alicante jämväl provinserna Valencia, Alicante och Murcia. Härtill kom enligt k. br. 1887 $\frac{13}{7}$ provinsen Jaén.

Vid omregleringen 1906 $\frac{6}{6}$ indrogs generalkonsulatet från och med 1 okt. s. å. och ersattes af ett olönadt konsulat (kontorsanslag efter 1909 $\frac{25}{1}$ 1,000 kr.) med ett distrikt omfattande Gerona, Barcelona, Lerida, Huesca, Zaragoza, Tarragona och Baleariska öarna.

*Louis Roguin	1744 $\frac{1}{8}$		
*Christian Anders Tilebein	1770 $\frac{1}{3}$		
*Nicolas Guille	1774 $\frac{11}{6}$	—	tilltr. ej
*Vilhelm Almgren	1783 $\frac{17}{2}$	—	† 1817 $\frac{1}{1}$
*Vilhelm Gabriel Westzynthius	1819 $\frac{28}{4}$	—	† 1863 $\frac{23}{7}$
*Vilhelm Christopher Christophersen	1864 $\frac{2}{8}$	—	1867 $\frac{15}{11}$
*Herman Severin Bernhoft	1869 $\frac{2}{4}$	—	1876 $\frac{26}{5}$
*Carl Adolf Dahlander	1877 $\frac{17}{8}$	—	† 1897 $\frac{31}{12}$
*Malte Georg Julius Lamartine Améen	1898 $\frac{25}{11}$	—	1906 $\frac{28}{9}$
*Gottfried Meijer Fryxell	1907 $\frac{5}{6}$	—	1908 $\frac{11}{12}$
*Juan Ahlenius	1909 $\frac{22}{1}$	—	

Bilbao.

Konsulatet upprättades genom k. br. 1818 $\frac{4}{11}$. Distriktet omfattade enligt k. br. 1823 $\frac{1}{10}$ provinserna Biscaya, Asturien och Galicien. Enligt k. br. 1824 $\frac{5}{5}$ skulle konsulsbefattningen, som blifvit ledig, skötas genom en af beskickningen i Madrid förordnad person, men genom k. br. 1844 $\frac{7}{5}$ beslöts dess återbesättande i vanlig ordning. Som kontorsbidrag tillerkändes konsuln 1853 $\frac{22}{4}$ ett årligt belopp af 500 riksd. Hamb. b:o, och 1875 $\frac{9}{4}$ fick han som ersättning för minskade lästafgiftsinkomster 1,500 kr., en godtgörelse som sedan förnyades. Genom k. br. 1884 $\frac{30}{12}$ blef konsulatet aflönadt (9,000 kr.) och dess distrikt regleradt att omfatta provinserna Guipùzcoa, Biscaya,

Charles Younger (f. 1792) . . . . . { tf. 1835 $\frac{24}{1}$ / ord. 1850 $\frac{25}{5}$ — † 1864 $\frac{4}{12}$
Alexander Thorvald Christophersen (f. 1834) 1865 $\frac{13}{9}$ — 1879 $\frac{1}{10}$
*Carl Segerdahl . . . . . 1880 $\frac{2}{7}$ — 1909 $\frac{16}{7}$
*Olof Christian Kellgren . . . . . 1909 $\frac{23}{7}$ — † 1911 $\frac{12}{7}$
Cordt Bay (f. 1883) . . . . . 1911 $\frac{27}{11}$ —

Cartagena.

Konsulatet upprättades genom k. br. t. kansli- och kommerskoll. 1759 $\frac{15}{10}$. Efter förste innehafvarens frånfälle utnämndes svenske konsuln i Alicante att tillika vara konsul i Cartagena och härigenom kom denna senare stad att tillhöra konsulatets i Alicante distrikt.

*Jacques Selonf . . . . . 1759 $\frac{15}{10}$ — † 1790
*Gustaf Baumgardt . . . . . 1792 $\frac{13}{4}$ — 1806 $\frac{17}{9}$

Ferrol.

Enligt k. br. 1759 $\frac{15}{10}$ förordnades om upprättandet af ett konsulat här (jfr kansli- och kommerskoll. gem. utl. 1759 $\frac{24}{9}$), och samtidigt utnämndes till konsul handlanden Juan Marcarti, som också fick instruktion s. å. $\frac{8}{11}$. Diplomet kom emellertid aldrig att öfverlämnas till spanska regeringen, som gjort svårigheter vid erkännandet (se kommerskoll. skr. till kanslikoll. 1763 $\frac{3}{9}$). När sedermera (1777) engelske konsuln i Ferrol Louis Obriens brorsson, Louis Meagher, gjort ansökan om denna syssla, afstyrktes ansökningen af kommerskoll., och frågan om konsulatets besättande förföll.

Malaga.

Konsulatet upprättades 1737 $\frac{15}{8}$ (jfr kommerskoll. und. hemställan s. å. $\frac{3}{8}$) utan rätt till lön eller konsulade, som inträdde först genom k. br. 1833 $\frac{29}{6}$. Distriktet omfattade enligt k. br. 1823 $\frac{1}{10}$ provinsen Granada. Enligt k. br. 1850 $\frac{25}{5}$ skulle konsulatet vid d. v. innehafvarens afgång indragas och enligt k. br. 1851 $\frac{15}{8}$ ersättas af ett vicekonsulat under konsulatet i Alicante, men enligt k. br. 1875 $\frac{9}{4}$ skulle med denna indragning anstå och konsulatet, hvars distrikt då omfattade utom Granada äfven provinserna Almeria och Malaga, t. v. skötas af vice konsuln på platsen. Vid omregleringen 1906 bibehölls konsulatet med ett utvidgadt distrikt, omfattande Almeria, Granada, Jaén, Cordova och Malaga. Konsuln uppbär ett kontorsanslag af 200 kr.

*Anders Arfwidson . . . . . 1737 $\frac{15}{8}$ — 1757 $\frac{25}{4}$
*Sven Wetterström . . . . . 1757 $\frac{25}{4}$ — † 1792 $\frac{29}{9}$
*Carl Fredrik Wurster . . . . . 1793 $\frac{28}{6}$ — † 1813 $\frac{17}{2}$

sen, dels aflöning åt tvenne tolkar, dels äfven pension åt konsuln Justis änka. Efter Celsings afgång (1780) gjordes samma öfverenskommelse med hans efterträdare (se k. br. 1787 $\frac{16}{2}$). Ändring häri skedde väl formellt genom konsul de Sources' utnämning 1794; men ovisst är, huruvida denne någonsin tillträdt sin befattning; i alla händelsar fick han afsked 1798 $\frac{19}{5}$. Från denna tid förestods konsulatet i de levantiska hamnarne af svenska beskickningen i Konstantinopel med rätt att förordna vicekonsuler i Grekland, Mindre Asien och Syrien samt det europeiska Turkiet. Genom k. br. 1824 $\frac{19}{3}$ förklarades svensk-norska ministern hos Höga porten för generalkonsul i hela Ottomaniska riket, men enligt k. br. 1825 $\frac{16}{2}$ skulle därigenom ingen inskränkning ske i de rättigheter, som tidigare förlänats generalkonsuln i Kairo (se denna ort). Rörande de afgifter, som af beskickningen i dess egenskap af generalkonsulat fingo utkräfvas af svenska fartyg, se k. br. 1827 $\frac{17}{10}$ och 1830 $\frac{1}{7}$. Från 1833 $\frac{29}{6}$ fingo konsulatafgifter uppbäras i enlighet med då gifna allmänna bestämmelser.

Genom k. br. 1830 $\frac{1}{7}$ skedde en reglering af konsulsdistrikten, i sammanhang hvarmed dels konsulatet i Smyrna återupprättades med ett till de anatoliska och syriska hamnarne inskränkt distrikt; dels en särskild generalkonsul anställdes i Grekland (se Napoli di Romania). Då därjämte generalkonsulatet för Egypten (n. m. i Alexandria) bibehölls (dock så att dit räknades äfven Kandia), inskränktes det med den svensk-norska beskickningen förenade generalkonsulatet till att omfatta endast det europeiska Turkiet samt, genom särskildt beslut, samma rikes asiatiska hamnar vid Svarta hafvet, Marmorasjön, Bosporen och Dardanellerna.

Genom k. br. 1850 $\frac{25}{5}$ förklarades generalkonsulatet i Konstantinopel omfatta hela det Ottomaniska riket, men dess omedelbara distrikt blef detsamma som förut. Tidigare hade alla kostnader för beskickningen bestridts af kabinettskassan, men genom beslut 1858 $\frac{29}{4}$ bestämdes, att konsulsfonden skulle därtill bidraga med 3,000 riksd. specie, af hvilka 2,500 riksd. skulle tillfalla beskickningschefen i hans egenskap af generalkonsul och återstoden beskickningens drogman.

Konsulatsekreterarebefattningen inrättades till följd af nådigt beslut 1853 $\frac{18}{1}$ med en årlig lön af 500 riksd. specie från handels- och sjöfartsfonden. Denna lön höjdes 1863 $\frac{17}{2}$ till 800 riksd. och 1865 $\frac{13}{9}$ till 1,200 riksd. samt 1867 $\frac{15}{11}$ ytterligare till 1,500 riksd. specie.

Konsuler och generalkonsuler.

*Ulrik Celsing	1777 $\frac{16}{5}$	—	1780 $\frac{20}{1}$
*Gerhard Johan Balthasar von Heidenstam	1787 $\frac{16}{2}$	—	1791 $\frac{24}{2}$
*Per Olof von Asp	1791 $\frac{24}{2}$	—	1795 $\frac{6}{7}$
*Ignatius Muradgea D'Ohsson	1795 $\frac{8}{7}$	—	1805 $\frac{1}{5}$
*Carl Gustaf König	tf. 1799 $\frac{26}{2}$	—	1805 $\frac{31}{5}$
*Nils Gustaf Palin	1805 $\frac{31}{5}$	—	1824 $\frac{29}{2}$
*grefve Carl Gustaf Löwenhielm	1824 $\frac{29}{2}$	—	1827 $\frac{23}{7}$
*(frih.) Albrecht Elof Ihre	1827 $\frac{23}{7}$	—	1831 $\frac{6}{9}$

ånyo upprättades i Smyrna med ett distrikt, omfattande hamnarne i Anatolien och Syrien. (Jfr Alexandria och Aleppo.) Lönen för konsuln var 1,000 riksd. Hamb. b:o, som dock ej kom att utgå och genom k. br. 1842 $\frac{11}{6}$ nedsattes till 500 riksdaler, som redan 1841 $\frac{30}{6}$ tilldelats d. v. konsuln personligen. Detta belopp indrogs åter 1851. Den tidigare konsuln tillerkända rätten att i konsulatafgifter uppbära $\frac{1}{15}$ spansk piaster för hvarje ankommande svenskt fartyg regleredes genom k. br. 1833 $\frac{29}{6}$. Konsulatet bibehölls genom k. br. 1850 $\frac{25}{5}$ med ett område, ökadt med det samtidigt indragna konsulatets i Aleppo distrikt. Genom beslut 1858 $\frac{7}{9}$ erhöll konsuln ett kontorsbidrag af 250 riksd. specie, som dock sedermera åter indragits. Enligt k. br. 1880 $\frac{20}{8}$ skulle distriktet omfatta Turkiets asiatiska hamnar vid Medelhafvet med undantag af hamnarne på ön Cypern och utgör, sedan ett särskildt konsulat 1911 upprättats i Beyrut (se denna ort), vilajeten Smyrna, Archipelagen, Konia och Adana.

*Henrik Hackson	1736 $\frac{10}{3}$	—	1745 $\frac{11}{3}$
*Johan Henrik Kierman	1741 $\frac{16}{9}$	—	† 1744 $\frac{}{10}$
*Anders Rydelius	1745 $\frac{23}{12}$	—	† 1768 $\frac{9}{1}$
*Johan C. Justi[1]	1769 $\frac{13}{2}$	—	† 1774 $\frac{1}{11}$
*Joseph (de) Sources	1794 $\frac{31}{10}$	—	1798 $\frac{19}{5}$
Carl Winkelmann (vk. 1828; gk. 1845 $\frac{8}{5}$)	tf. 1832 $\frac{24}{3}$		
	ord. 1834 $\frac{7}{6}$	—	† 1850 $\frac{16}{11}$
Carl David van Lennep (f. 1818)	1853 $\frac{22}{4}$	—	† 1886 $\frac{12}{8}$
Friedrich W. Spiegelthal (f. 1830; vk. 1856 $\frac{2}{10}$)	1887 $\frac{13}{7}$	—	1895 $\frac{14}{1}$
*Herman Erik Zethelius	1895 $\frac{5}{7}$	—	1901 $\frac{28}{6}$
Friedrich Clemm (f. 1850)	1902 $\frac{18}{1}$	—	† 1910 $\frac{5}{3}$
Alfred van der Zee (f. 1872)	1910 $\frac{23}{12}$	—	

Aleppo.

Konsulatet upprättades genom k. br. 1842 $\frac{11}{6}$ med Syrien till distrikt, men ersattes genom k. br. 1850 $\frac{25}{5}$ af ett vicekonsulat under konsulatet i Smyrna (jfr k. br. 1851 $\frac{15}{8}$).

Moisé de Picciotto (vk. 1825)	1842 $\frac{11}{6}$	—	† 1852 $\frac{}{12}$

Bagdad.

Konsulatet upprättades genom beslut 1903 $\frac{19}{6}$ med distrikt, omfattande staden Bagdad och de turkiska hamnarne vid Persiska viken.

Frederick William Parry (f. 1861)	1903 $\frac{19}{6}$	—	1911 $\frac{27}{10}$
Arthur White Millar Tod (f. 1879)	tf. 1911 $\frac{1}{12}$		
	ord. 1912 $\frac{26}{4}$	—	

Alexandria.

Generalkonsulatet för Egypten, som hitflyttades från Kairo 1826, fick till följd af k. br. 1828 $\frac{14}{8}$ fast säte här och blef på samma gång aflönadt (i sammanhang hvarmed konsulatafgifterna enligt k. br. 1827 $\frac{17}{10}$ och 1828 $\frac{23}{1}$ skulle upphöra). Genom k. br. 1830 $\frac{1}{7}$ dels fastställdes generalkonsulns lön till 2,400 riksd. Hamb. b:o, utom en årvo beviljad konsulatafgift i form af lästafgift och expeditionslösen, hvilken aflöstes af den genom k. br. 1833 $\frac{29}{6}$ bestämda allmänna konsulatafgiften, dels bestämdes konsulatdistriktet att omfatta, utom Egypten, äfven Kandia. Till följd af k. br. 1837 $\frac{20}{1}$ lades dit äfven Syrien, som dock åter skildes därifrån genom k. br. 1842 $\frac{11}{6}$ (jfr Aleppo). Enligt sistnämnda k. br. skulle lönereglering verkställas vid d. v. innehafvarens afgång, och enligt k. br. 1857 $\frac{15}{12}$ skulle lönen utgöra 2,000 riksd. Hamb. b:o, utom 1,000 riksd. i kontorsanslag. Den år 1858 utnämnde generalkonsuln uppbar tillika 1,000 riksd. Hamb. b:o från kabinettskassan, hvilka dock indrogos vid hans afgång enligt beslut 1868 $\frac{12}{9}$. Genom k. br. 1871 $\frac{26}{6}$ höjdes den egentliga lönen till 3,000 riksd. Hamb. b:o (= 12,000 kr.), hvarjämte ett kontorsbidrag å 1,000 riksd. beviljades, hvilket 1874 $\frac{16}{1}$ höjdes till 1,300 riksd. Genom beslut 1875 $\frac{22}{7}$ höjdes lönen till 4,500 riksd. specie (18,000 kr.), men en framställning om ytterligare förhöjning afslogs 1876 $\frac{28}{1}$. Genom k. br. 1886 $\frac{22}{10}$ indrogs det aflönade generalkonsulatet från 1887 års ingång och ersattes med ett olönadt generalkonsulat (med 3,500 kr. kontorsanslag, som från 1906 $\frac{1}{7}$ nedsattes till 300 kr.), hvars distrikt omfattade Egypten.

Detta generalkonsulat flyttades genom beslut 1908 $\frac{27}{3}$ till Kairo, och efter denna tid fanns i Alexandria endast en vicekonsul, till dess att 1912 ett konsulat där upprättades med ett distrikt, omfattande Behara och Gharbia, staden Damiette samt hela norra Egyptens kuststräcka vid Medelhafvet med undantag af Port Said.

Generalkonsuler.

Jean d'Anastasy	tf.	1827 $\frac{29}{3}$	
	ord.	1828 $\frac{14}{8}$ —	1857 $\frac{15}{12}$
*Anton Testa		1858 $\frac{22}{7}$ —	1868 $\frac{12}{9}$
*Ole Munch Ræder	tf.	1869 $\frac{16}{4}$ —	1871 $\frac{21}{12}$
*Berndt Anker Bödtker		1871 $\frac{21}{12}$ —	1883 $\frac{6}{3}$
*Oscar Gustaf von Heidenstam	tf.	1883 $\frac{13}{4}$ —	1887 $\frac{26}{3}$
*Joseph Vilhelm Johnson		1887 $\frac{13}{5}$ —	1888 $\frac{28}{7}$
*grefve Carlo Landberg		1888 $\frac{14}{12}$ —	1893 $\frac{19}{7}$
Henry Barker (f. 1833)	tf.	1893 —	1896
*Claes Gustaf Belinfante Östberg		1896 $\frac{4}{12}$ —	1906 $\frac{26}{10}$
*grefve Carl-Axel Hansson Wachtmeister		1906 $\frac{14}{12}$ —	1908 $\frac{27}{3}$

Konsul.

*Carl August Ehrenfried Silfverhjelm	1912 $\frac{19}{1}$	—

snarare hade karaktären af en diplomatisk-finansiell mission för Carl XIV Johans privata räkning. Ingen hänsyn togs heller till denna utnämning, då ett konsulat upprättades genom k. br. 1831 $\frac{15}{1}$. Det senare indrogs f. ö. till följd af k. br. 1850 $\frac{25}{5}$ efter d. v. innehafvarens afgång. Genom k. br. 1861 $\frac{26}{4}$ beslöts dess återupprättande, men denna resolution upphäfdes s. å. $\frac{21}{6}$, på grund af k. preussiska regeringens vägran att erkänna främmande makters konsuler i staden Berlin. Sedan detta hinder ej längre låg i vägen, återupprättades konsulatet genom k. br. 1878 $\frac{12}{4}$ med staden Berlin till distrikt, och genom k. br. 1882 $\frac{3}{11}$ förklarades detsamma för generalkonsulat och fick genom k. br. 1886 $\frac{22}{10}$ ett utvidgadt distrikt, omfattande utom staden Berlin preussiska provinserna Brandenburg, Sachsen och Posen samt hertigdömet Braunschweig. I sammanhang med beskickningschefens öfvertagande af funktionen som generalkonsul (se ofvan) ändrades det förra generalkonsulatet till konsulat, hvars innehafvare emellertid behållit generalkonsuls titel.

Distriktet ändrades genom beslut 1912 $\frac{29}{3}$ till att omfatta staden Berlin, provinserna Brandenburg, Posen och reg.-bez. Magdeburg af provinsen Sachsen samt hertigdömena Braunschweig och Anhalt.

Generalkonsuler
(för tyska riket).

*grefve Arvid Fredrik Taube . .	1906 $\frac{28}{9}$ —		1909 $\frac{30}{4}$
	och ånyo 1912 $\frac{1}{4}$ —		
*Erik Birger Trolle	1909 $\frac{30}{4}$ —		1912

Konsulatråd.

*Fredrik Adolf Georg Berencreutz	1906 $\frac{28}{9}$ —		1908 $\frac{11}{12}$
*Ulf Torsten Undén	1909 $\frac{23}{12}$ —		1913 $\frac{31}{12}$

Konsuler (resp. generalkonsuler).

*Johan Baptiste Sigismund Dehn	1818 $\frac{20}{2}$		
Joachim Heinrich Wilhelm Wagener (f. 1782)	1831 $\frac{8}{1}$ —		† 1861 $\frac{18}{1}$
Edvard Schmidt (f. 1839; gk. 1882 $\frac{3}{11}$) . . .	1878 $\frac{12}{4}$ —		1901 $\frac{19}{1}$
Robert von Mendelssohn (f. 1857) . .	tf. 1901 $\frac{19}{1}$		
	ord. s. å. $\frac{31}{8}$ —		

Bremen.

Konsulatet, som först genom k. br. 1833 $\frac{29}{6}$ fick rätt att uppbära konsulatafgifter af svenska fartyg, upprättades genom k. br. 1815 $\frac{5}{4}$, hvarefter K. Maj:t 1816 $\frac{24}{7}$ utom förslag till den förste konsuln utnämnde handlanden Kuhlenkampff. Då emellertid ingen underrättelse inkom, huruvida denne emottagit befattningen, men väl att han afflyttat från orten, infordrade K. Maj:t 1821 $\frac{5}{12}$ förslag till sysslans återbesättande. Sedan

Kolberg», men enligt k. br. 1837 $\frac{20}{1}$ provinsen Westpreussen. Någon konsulatafgift uppbars icke af konsuln, innan k. br. 1833 $\frac{29}{6}$ införde allmänna bestämmelser om dessa afgifters erläggande. Ett kontorsbidrag af 500 riksd. Hamb. b:o beviljades genom k. br. 1851 $\frac{15}{8}$, men indrogs åter 1865 $\frac{27}{10}$ (jfr 1869 $\frac{2}{4}$).

*Johan Kock	1650 $\frac{28}{9}$		
*Anton Cuÿper, adl. Cuÿpercroona	1660 $\frac{10}{10}$	—	† 1688 $\frac{1}{8}$
*Per Cuÿpercroona	1688 $\frac{26}{9}$	—	† 1711 $\frac{16}{3}$
*Jakob Brandtlicht	1722 $\frac{19}{3}$	—	† 1729
*Henrik Holmstedt	1730 $\frac{26}{1}$	—	† 1761
*Jakob Röding	1761 $\frac{19}{10}$	—	† 1782 $\frac{17}{12}$
*Paul Erik Boberg [1])	1783 $\frac{17}{2}$	—	1793 $\frac{18}{6}$
*Josua Ferdinand Kock	1795 $\frac{17}{4}$	—	1796 $\frac{21}{9}$
*Carl Fredrik Palin	1796 $\frac{21}{9}$	—	† 1813
*Lars August af Segerström	1815 $\frac{2}{8}$	—	† 1865 $\frac{7}{9}$
*August Julius af Segerström	1866 $\frac{25}{5}$	—	† 1891 $\frac{21}{3}$
Einar Jörgensen (f. 1843)	1892 $\frac{17}{6}$	—	† 1911 $\frac{10}{2}$
Emil Otto Behnke (f. 1858)	1911 $\frac{12}{5}$	—	

Dresden.

Den från 1842 (jfr 1844 $\frac{31}{1}$) härstädes anställde agenten fick generalkonsuls titel 1858 $\frac{27}{4}$. Konsulatdistriktet omfattade konungariket Sachsen, utom staden Leipzig, som genom beslut 1893 $\frac{7}{4}$ emellertid jämväl lades dit. Vid omregleringen 1906 $\frac{28}{9}$ indrogs generalkonsulatet och ersattes af ett konsulat med samma distrikt som det förra.

baron Carl Kaskel (f. 1798)	1842 $\frac{28}{5}$	—	† 1874 $\frac{31}{7}$
Edvard Arthur von Rosencrantz (f. 1846)	1875 $\frac{12}{3}$	—	1900 $\frac{8}{8}$
Heinrich Theodor Horn (f. 1853; vk. 1895 $\frac{10}{6}$)	1901 $\frac{21}{1}$	—	s. å. $\frac{17}{8}$
Bruno Wunderlich (f. 1848)	1902 $\frac{7}{3}$	—	† 1909 $\frac{3}{1}$
Ernst Arthur Mittasch (f. 1855)	1909 $\frac{18}{6}$	—	

Duisburg.

Konsulatet upprättades genom beslut 1908 $\frac{15}{5}$ med distrikt, omfattande regeringsdistriktet Arnsberg samt af regeringsdistriktet Düsseldorff kretsarna Duisburg, Mühlheim, Essen och Oberhausen. Konsulatet indrogs åter genom beslut 1910 $\frac{9}{12}$.

*Hugo Axel Herman Appeltofft	1908 $\frac{15}{5}$	—	† 1910 $\frac{19}{11}$

[1]) Den till Bobergs efterträdare som kommissarie 1794 utn. Gustaf Starck kom af i historiken antydda orsaker ej att tillträda.

Greifswald.

Det tidigare och senare i Stralsund residerande konsulatet för f. d. Svenska Pommern och Mecklenburg var åren 1827—1841 $\frac{23}{10}$ förlagdt till Greifswald. Se vidare Stralsund.

Halle.

Konsulatet upprättades på grund af beslut 1912 $\frac{29}{3}$. Dess distrikt omfattar de thüringska staterna samt af preussiska provinsen Sachsen reg.-bez. Merseburg och Erfurt.

Hans Alexander Lehmann (f. 1875) . . . . . 1912 $\frac{29}{3}$ —

Hamburg.

Här voro anställda dels residenter, dels handelsagenter (generalkonsuler och konsuler), dels äfven postkommissarier, hvilka befattningar i äldre tider stundom innehades af samma personer. Åren 1811—13 hade Kungl. Maj:ts minister (chargé d'affaires) uppdrag att på samma gång vara generalhandelsagent i Hamburg. I nyare tid omfattade konsulatet enligt k. br. 1823 $\frac{1}{10}$ orterna vid Elbe mellan Hamburg och Harburg å ena, samt Cuxhaven och ön Neu Werk å andra sidan. Genom k. br. 1828 $\frac{20}{8}$ infördes här en konsulatafgift för svenska fartyg i likhet med hvad tidigare bestämts rör. norska fartyg. Denna bestämmelse utbyttes 1833 $\frac{29}{6}$ mot då införda nya stadganden. Konsuln fick särskildt diplom som konsul i Altona 1829 $\frac{21}{11}$. År 1838 förenades konsulatet här med generalkonsulatet i Hannover (se denna ort), och genom k. br. 1850 $\frac{25}{5}$ blef det självt ett generalkonsulat (aflönadt med 1,000 riksd. i traktamente och 1,000 riksd. i kontorsbidrag, allt i Hamb. b:o) för hela Tyskland utom Preussen och med omedelbart distrikt af Hamburgs stad med område, Altona, Glückstadt samt hamnarne i konungariket Hannover. Genom k. br. 1873 $\frac{26}{8}$ skildes de sistnämnda, utom de vid Elbe, härifrån och lades under konsulatet i Bremen. Lönen för generalkonsuln bestämdes samtidigt till 8,000 riksd. rmt utom kontorsbidrag (2,000 riksd.), men höjdes 1878 till 15,000 kr. Vid omregleringen 1906 $\frac{8}{6}$ blef titeln ånyo konsul, distriktet förklarades omfatta utom Hamburgs stad med område provinserna Hannovers och Schleswig-Holsteins vid Elbe belägna hamnar äfvensom ön Helgoland. Lönen var 12,000 kr., men konsuln uppbar fr. o. m. 1907 ett personligt lönetillägg af 2,500 kr. Vid 1913 års riksdag godkändes K. Maj:ts förslag att återupprätta generalkonsulatet med ett distrikt, som, utom det förra konsulatets, skulle omfatta äfven närmast liggande delar af provinserna Hannover och Schleswig-Holstein. Lönen fastställdes till 19,000 kr. I sammanhang härmed inrättades vid generalkonsulatet ett äfvenledes aflönadt vicekonsulat (lön 8,500 kr.).

och Hamburg. Genom k. br. 1891 $\frac{25}{3}$ fick konsuln i Hannover generalkonsuls värdighet, men enligt beslut 1906 $\frac{28}{9}$ skulle detta generalkonsulat ersättas af ett konsulat, hvars innehafvare dock behöll personlig titel af generalkonsul.

Bernhard Caspar (f. 1844; gk. 1891 $\frac{25}{3}$) . . . 1883 $\frac{22}{6}$ —

Karlsruhe.

Konsulatet upprättades genom k. br. 1882 $\frac{3}{11}$. Dess distrikt omfattar enligt k. br. 1886 $\frac{22}{10}$ storhertigdömet Baden och Bayerska Pfalz (förut endast staden Karlsruhe).

Christian Robert Koelle (f. 1844; gk. 1907 $\frac{1}{11}$) . 1882 $\frac{3}{11}$ —

Kiel.

Konsulatet upprättades genom k. br. 1815 $\frac{29}{9}$. Dess distrikt omfattade till en början hertigdömet Holstein, hvartill enligt k. br. 1823 $\frac{1}{10}$ kom ön Femern, men enligt samma k. br. undantogs ett antal orter, tillhöriga hertigdömet och belägna vid Elbefloden, och tilldes konsulatet i Hamburg. Konsuln egde före 1833 ingen rätt till konsulatafgifter. Genom k. br. 1851 $\frac{17}{12}$ lades ön Femern ånyo till Flensburgs konsulatdistrikt och genom beslut 1867 $\frac{15}{11}$ bestämdes distriktet till de under Preussen lydande hamnar i Slesvig och Holstein. Konsuln fick samtidigt ett kontorsbidrag af 750 riksd. Hamb. b:o, som 1870 $\frac{8}{4}$ höjdes till 1,000 riksd. (jfr 1874 $\frac{29}{5}$). Genom k. br. 1883 $\frac{13}{7}$ indrogs konsulatet i Kiel alldeles och ersattes af ett vicekonsulat under konsulatet i Lybeck.

*Georg Malmros . . . . . 1816 $\frac{24}{7}$ — † 1867 $\frac{19}{2}$
*Carl Johan Fredrik Rooth . . . . . 1868 $\frac{14}{5}$ — † 1883 $\frac{20}{5}$

Köln.

Konsulatet upprättades genom beslut 1904 $\frac{26}{2}$ med ett distrikt, omfattande Rhenprovinsen med undantag af regeringsdistriktet Düsseldorf.

Richard von Schnitzler (f. 1855) . . . . . 1904 $\frac{14}{10}$ —

Königsberg.

Konsulatet upprättades genom k. br. 1789 $\frac{10}{12}$, utan att några myndigheter dessförinnan hörts. Dess distrikt utgjorde enligt k. br. 1823 $\frac{1}{10}$ kusten från ryska gränsen till och med Pillau samt hamnarne vid Frische och Kurische Haff, men enligt k. br. 1850 $\frac{25}{5}$ provinsen Ost-Preussen. Konsuln, som först 1833 fick rätt att uppbära konsulatafgifter, tillerkändes 1903 $\frac{19}{7}$ ett kontorsbidrag af 2,000 kr.

*Johan Anton Grimm . . . . . 1803 $\frac{9}{6}$ — † 1828 $\frac{12}{4}$
Christian Adolf Nölting (f. 1794; vk. 1822 $\frac{10}{10}$) 1829 $\frac{10}{4}$ — 1853 $\frac{20}{8}$
*Carl Fredrik Leche . . . . . 1854 $\frac{8}{9}$ — † 1878 $\frac{11}{1}$
*Leonhard Åkerblom . . . . . 1878 $\frac{13}{9}$ — † 1896 $\frac{6}{3}$
*Harald Hannibal Fridtjof Asche . . . . . 1897 $\frac{27}{4}$ — 1902 $\frac{26}{3}$
*Anders Rudolf Landström . . . . . 1902 $\frac{19}{12}$ — 1906 $\frac{28}{9}$
August Gossmann (f. 1865; gk.) . . . . . 1906 $\frac{28}{9}$ — 1913
*Elis Theodor Holmberg . . . . . 1913 $\frac{31}{12}$ —

Vicekonsul.

*Elis Theodor Holmberg . . . . . 1906 $\frac{28}{9}$ — 1913 $\frac{31}{12}$

Memel.

Konsulatet upprättades första gången genom k. br. 1790 $\frac{6}{10}$ utan att några myndigheter dessförinnan hörts, men skulle enligt k. br. 1796 $\frac{19}{8}$ vid då inträffad ledighet indragas. Förutvarande konsuln finnes emellertid detta oaktadt fört korrespondens med svenska myndigheter ännu 1800. Året därpå tillsattes ny konsul, efter hvars afgång 1808 konsulatet enligt k. br. 1810 $\frac{23}{5}$ ej vidare skulle besättas, hvilket ej hindrade kommerskoll. att 1816 hos sv. beskickningen i Berlin efterhöra, huruvida någon svensk konsul funnes på platsen. Svaret blef, att f. d. konsul Lembke sedan två år tillbaka befunnit sig på resor och ej längre bodde i Memel. Jfr k. br. 1822 $\frac{15}{8}$.

*Christian Vilhelm Wachsen . . . . . 1790 $\frac{6}{10}$ — 1795 $\frac{25}{5}$
*Johan Lembke . . . . . 1801 $\frac{22}{10}$ — 1808 $\frac{31}{3}$

München.

Konsulatet upprättades genom k. br. 1886 $\frac{22}{10}$ med distrikt omfattande bayerska provinserna Ober- och Nieder-Bayern samt Schwaben.

Charles Maison (f. 1840) . . . . . 1887 $\frac{30}{9}$ — † 1896 $\frac{29}{10}$
Franz Richard Tüngler (f. 1860; gk. 1909 $\frac{3}{12}$) 1897 $\frac{18}{6}$ —

Nürnberg.

Konsulatet upprättades genom k. br. 1874 $\frac{25}{9}$ med staden Nürnberg till distrikt, men genom k. br. 1886 $\frac{22}{10}$ blef distriktet utvidgadt med bayerska provinserna Unter-, Ober- och Mittel-Franken samt Ober-Pfalz.

Bernhard Lang (f. 1839; gk. 1909 $\frac{3}{12}$) . . . 1874 $\frac{25}{9}$ — † 1914 $\frac{}{6}$

sättning för certifikat. Enligt k. br. 1850 $\frac{25}{5}$ var distriktet fortfarande Neu-Vorpommern med Rügen och de Mecklenburgska hamnarne, men genom k. br. 1855 $\frac{30}{5}$ delades detta distrikt, så att hamnarne i Neu-Vorpommern och på Rügen lades under konsulatet i Stettin, och Mecklenburg bildade ett eget konsulatdistrikt med Rostock till säte för konsuln. Härigenom upphörde konsulatet i Stralsund.

*Johan Fredrik af Lundblad	1818 $\frac{14}{10}$	—	1833 $\frac{30}{11}$
*John Arvid (von) Afzelius	1834 $\frac{11}{11}$	—	† 1845 $\frac{11}{12}$
*Carl Fredrik Leche	tf. 1846 $\frac{1}{4}$	—	1848 $\frac{30}{11}$
Edvard Bollman	tf. 1850 $\frac{4}{5}$	—	1851 $\frac{17}{12}$
*Leonhard Cassel	1851 $\frac{17}{12}$	—	1855 $\frac{30}{5}$

Strassburg.

Enligt k. br. 1886 $\frac{22}{10}$ skulle här upprättas ett konsulat med rikslandet Elsass-Lothringen till distrikt, men beslutet trädde icke i verkställighet.

Stuttgart.

Konsulatet upprättades genom k. br. 1885 $\frac{21}{8}$ med konungariket Württemberg till distrikt (jfr 1886 $\frac{22}{10}$).

Adolf Friedrich Hermann Federer (f. 1838)	1885 $\frac{21}{8}$	—	† 1904 $\frac{22}{9}$
Wilhelm Vellnagel (f. 1867)	tf. 1905 $\frac{25}{4}$ ord. 1906 $\frac{16}{2}$	—	† 1909 $\frac{17}{7}$
Theodor Gustav Wanner (f. 1875)	1910 $\frac{31}{8}$	—	

Weimar.

Enligt k. br. 1886 $\frac{22}{10}$ skulle här upprättas ett konsulat med distrikt omfattande staterna i Thüringen, men beslutet trädde icke i verkställighet.

Maronn.

Konsulatet upprättades 1907 $\frac{31}{8}$ med ett distrikt, omfattande tyska Nya Guinea jämte Karolinerna, Palauöarna och Marianerna samt Marschall-, Brown- och Providence-öarna. Från 1912 $\frac{22}{3}$ är konsulsstationens namn

Rabaul-Gunantambu.

Heinrich Rudolph Wahlen (f. 1873)	1907 $\frac{31}{8}$	—	

La Guayra.

Konsulatet upprättades genom k. br. 1851 $\frac{15}{8}$ och flyttades genom k. br. 1876 $\frac{15}{12}$ till Carracas (se denna ort). Under åren 1868—72 stod konsulatet obesatt (jfr k. resol. 1868 $\frac{27}{11}$, som ej ledde till påföljd), men skulle ånyo tillsättas enligt k. br. 1871 $\frac{21}{12}$.

Miguel Pardo		1853 $\frac{22}{4}$ —	1855 $\frac{30}{11}$
Herman Lunau		tf. 1855 $\frac{30}{11}$ —	1859 $\frac{4}{3}$
Hugo Valentiner	tf.	1859 $\frac{4}{3}$	
	ord.	1860 $\frac{27}{1}$ —	1868 $\frac{27}{11}$
Manuel Antonio Matos (f. 1846)		1872 $\frac{27}{9}$ —	1876 $\frac{15}{12}$

Österrike-Ungarn.

Wien.

Genom beslut 1906 $\frac{28}{9}$ uppdrogs generalkonsulatet för den österrikisk-ungerska monarkien åt svenske ministern vid hofvet i Wien.

Redan på 1700-talet fanns en agent anställd i Wien, som åtminstone i någon mån kan anses hafva utöfvat konsulär funktion. På grund af kanslikoll. hemställan 1738 $\frac{5}{1}$ utfärdades nämligen s. å. $\frac{16}{1}$ fullmakt för en »rikshofrådsagent», som mot ett årligt arfvode af 50 riksd. Hamb. b:o bl. a. skulle tillhandagå enskilda svenska undersåtar. Efter den då utnämndes frånfälle 1766 återbesattes ej sysslan, och först 1812 utnämndes en generalhandelsagent i Wien, af hvars verksamhet dock inga spår finnas i arkiven. Att han emellertid ansetts qvarstå till sin död vid 91 års ålder 1838, torde framgå däraf att först därefter en ny befattningshafvare förordnades. Titeln var för såväl denne som efterträdarne generalkonsul, ända till dess att generalkonsulatet 1906 förenades med beskickningen (se ofvan), då ett olönadt konsulat inrättades, hvars innehafvare dock hittills fått personlig titel af generalkonsul. Tidigare var konsulatets distrikt obestämdt eller ansågs omfatta blott staden Wien, men vid 1906 års omreglering utvidgades detsamma till att omfatta samtliga under den österrikiska kronan lydande länder med undantag af Triest med område, Görz och Gradisca samt Istrien och Dalmatien.

Generalkonsul

(för österrikiska monarkien).

*frih. Hans Joachim Beck-Friis	1906 $\frac{28}{9}$ —	

Agenter, generalkonsuler och konsuler.

*Anders Gottlieb von Fabrice	1738 $\frac{16}{1}$ —	† 1766 $\frac{3}{3}$
*baron Nathanael von Arnstein	1812 $\frac{11}{3}$ —	† 1838 $\frac{6}{9}$

*Johan Christian Lindman . . . . . 1884 $\frac{18}{7}$ — † 1892 $\frac{14}{1}$
Otto von Leitenburg (f. 1852) . . . . . 1893 $\frac{27}{1}$ — 1899 $\frac{15}{12}$
*Carl Victor Lexow . . . . . 1900 $\frac{8}{8}$ —

Fiume.

Genom k. br. 1787 $\frac{17}{12}$ afslogs L. J. de Hornes ansökan att här blifva konsul. Konsulatet upprättades först genom k. br. 1885 $\frac{24}{4}$ med distrikt omfattande staden Fiume med område samt konungarikena Kroatien och Slavonien.

Antonio Francesco Luppis de Tihovac (f. 1829;
vk. 1864 $\frac{27}{2}$) . . . . . 1885 $\frac{24}{4}$ — † 1910 $\frac{22}{2}$
Siegmund Dankl (f. 1849) . . . . . 1910 $\frac{31}{8}$ —